

1988/100 Sb. Zákon o sociálním zabezpečení

100/1988 ve znění ...29/2007

Zákon o sociálním zabezpečení

Federální shromáždění Československé socialistické republiky se usneslo na tomto zákoně:

ČÁST PRVNÍ

ÚVODNÍ USTANOVENÍ

§ 1

Základní zásady

- (1) Právo na sociální zabezpečení podle tohoto zákona se zaručuje všem občanům. Dávky sociálního zabezpečení poskytuje stát. Dávky sociálního zabezpečení nepodléhají dani.
- (2) Právo na dávky sociálního zabezpečení nezaniká uplynutím času.
- (3) zrušen zákonem č. 155/1995 Sb.
- (4) zrušen zákonem č. 155/1995 Sb.
- (5) Organizace a občané platí na sociální zabezpečení pojistné, a to v rozsahu a za podmínek stanovených zvláštním zákonem.³⁰⁾
- (6) Příjmy a výdaje sociálního zabezpečení jsou součástí státního rozpočtu.

§ 2

Rozsah sociálního zabezpečení

- (1) Sociální zabezpečení podle tohoto zákona zahrnuje:

a)

sociální péči,

b)

nemocenské pojištění osob samostatně výdělečně činných.

(2) zrušen zákonem č. 155/1995 Sb.

(3) zrušen zákonem č. 155/1995 Sb.

(4) zrušen zákonem č. 155/1995 Sb.

§ 3

Účastníci právních vztahů sociálního zabezpečení

Účastníky právních vztahů vznikajících podle tohoto zákona a podle dalších předpisů sociálního zabezpečení jsou občané, organizace a orgány sociálního zabezpečení.

§ 4

Občané

(1) Způsobilost občana mít v právních vztazích sociálního zabezpečení práva a povinnosti vzniká narozením a zaniká smrtí, popřípadě prohlášením za mrtvého.

(2) Způsobilost občana vlastními právními úkony nabývat v právních vztazích sociálního zabezpečení práv a brát na sebe povinnosti vzniká dovršením šestnáctého roku věku. Občan mladší šestnácti let musí být zastoupen zákonným zástupcem; kdo je zákonným zástupcem občana mladšího šestnácti let, stanoví zákon o rodině.

(3) O omezení a zbavení způsobilosti k právním úkonům, zákonném zástupci občana, jehož způsobilost k právním úkonům byla omezena nebo který byl této způsobilosti zbaven, a o prohlášení občana za mrtvého platí ustanovení občanského zákoníku.

§ 5

Organizace

Organizacemi se pro účely předpisů sociálního zabezpečení rozumějí právnické osoby a občané, kteří zaměstnávají jiné občany.

ČÁST DRUHÁ

§ 6 až 72

zrušeny zákonem č. 109/2006 Sb.

ČÁST TŘETÍ

SOCIÁLNÍ PÉČE

HLAVA PRVNÍ

ROZSAH SOCIÁLNÍ PÉČE

§ 73

(1) Sociální péčí zajišťuje stát pomoc občanům, jejichž životní potřeby nejsou dostatečně zabezpečeny příjmy z pracovní činnosti, dávkami důchodového nebo nemocenského zabezpečení, popřípadě jinými příjmy, a občanům, kteří ji potřebují vzhledem ke svému zdravotnímu stavu nebo věku, anebo kteří bez pomoci společnosti nemohou překonat obtížnou životní situaci nebo nepříznivé životní poměry.

(2) V oblasti sociální péče stát zajišťuje poradenskou a výchovnou činnost, zejména výchovu k odpovědnému rodičovství, k upevňování rodinných vztahů a k vzájemné pomoci mezi občany, především pomoci občanům těžce zdravotně postiženým a starým občanům, a poskytuje další dávky a služby.

(3) Při plnění úkolů sociální péče státní orgány úzce spolupracují se společenskými a jinými organizacemi.

(4) zrušen zákonem č. 155/1995 Sb.

(5) Sociální péče zahrnuje zejména péči o občany těžce zdravotně postižené.

(6) V rámci sociální péče se poskytují zejména tyto dávky:

a)

peněžitě dávky,

b)

věcné dávky,

c)

mimořádné výhody pro některé skupiny občanů těžce zdravotně postižených,

§ 73a a 73b

zrušeny zákonem č. 109/2006 Sb.

HLAVA DRUHÁ

§ 74

zrušen zákonem č. 109/2006 Sb.

§ 75

zrušen zákonem č. 360/1999 Sb.

HLAVA TŘETÍ

(§ 76 až 79)

zrušena

HLAVA ČTVRTÁ

§ 80 až 85

zrušeny zákonem č. 109/2006 Sb.

HLAVA PÁTÁ

PÉČE O TĚŽCE ZDRAVOTNĚ POSTIŽENÉ
OBČANY

§ 86

(1) Občanům těžce zdravotně postiženým, zejména nevidomým a občanům s těžkým postižením pohybového nebo nosného ústrojí se poskytují věcné dávky, peněžité dávky a bezúročné půjčky k překonání obtíží vyplývajících z jejich postižení.

(2) Občanům s těžkým tělesným, smyslovým nebo mentálním postižením, které podstatně omezuje jejich pohybovou nebo orientační schopnost, se poskytují podle druhu a stupně postižení mimořádné výhody, zejména v dopravě nebo při potřebě průvodce; těmto občanům s těžkým zdravotním postižením jsou přiznávány mimořádné výhody I. stupně, občanům se zvláště těžkým zdravotním postižením jsou přiznávány mimořádné výhody II. stupně a občanům se zvláště těžkým zdravotním postižením a potřebou průvodce jsou přiznávány mimořádné výhody III. stupně. Stupeň mimořádných výhod osvědčuje průkaz mimořádných výhod, a to I. stupeň průkaz TP, II. stupeň průkaz ZTP a III. stupeň průkaz ZTP/P. Průkaz mimořádných výhod je veřejnou listinou.⁶⁷⁾

(3) Průkaz mimořádných výhod obsahuje údaj o přiznaném stupni mimořádných výhod, jméno, příjmení, rodné příjmení, rodné číslo, fotografii občana, jeho podpis, datum vydání, označení orgánu, který průkaz vydal, a dobu platnosti průkazu. Podpis občana se nevyžaduje, pokud je jeho opatření spojeno s těžko překonatelnou překážkou. Doba platnosti průkazu mimořádných výhod od data jeho vydání může činit u občana ve věku

a)

do 20 let nejvýše 5 let,

b)

20 až 50 let nejvýše 10 let,

c)

nad 50 let bez omezení.

(4) Platnost průkazu mimořádných výhod končí uplynutím doby v něm vyznačené, ohlášením jeho ztráty nebo

krádeže, odnětím mimořádných výhod, smrtí občana nebo prohlášením za mrtvého anebo rozhodnutím příslušného orgánu. Příslušný orgán rozhodne o neplatnosti průkazu mimořádných výhod v případě, že průkaz obsahuje neoprávněně provedené změny nebo nesprávné údaje nebo došlo k podstatné změně podoby občana nebo je průkaz poškozen tak, že zápisy v něm uvedené jsou nečitelné nebo je porušena jeho celistvost.

(5) Vzory průkazu mimořádných výhod a požadavky na technické provedení fotografie občana stanoví prováděcí předpis.

(6) Stát je povinen poskytovat těmto osobám pomoc při pracovním zařazení a uplatnění, jakož i vytvářet podmínky pro jejich začlenění do společenského a veřejného života.

§ 86a až 89a

zrušeny zákonem č. 109/2006 Sb.

HLAVA ŠESTÁ

§ 90 a 91

zrušeny zákonem č. 109/2006 Sb.

HLAVA SEDMÁ

ÚHRADA NÁKLADŮ SOCIÁLNÍ PÉČE

§ 92

Peněžité a věcné dávky a mimořádné výhody se poskytují bez úhrady nákladů.

§ 93 a 93a

zrušeny zákonem č. 109/2006 Sb.

ČÁST ČTVRTÁ

SPOLEČNÁ USTANOVENÍ

HLAVA PRVNÍ

OBEČNÁ USTANOVENÍ O NÁROCÍCH A VÝPLATÁCH DÁVEK

§ 94

Vznik nároku na dávku a její výplatu

(1) Nárok na dávku sociální péče (dále jen "dávka") vzniká dnem splnění podmínek stanovených tímto zákonem, popřípadě prováděcími předpisy.

(2) Nárok na výplatu dávky vzniká splněním podmínek stanovených pro vznik nároku na dávku a na její výplatu a podáním žádosti o přiznání nebo vyplácení dávky, pokud není stanoveno, že takové žádosti není třeba. Je-li žadatelem o dávku občan členského státu Evropské unie, který je hlášen na území České republiky k pobytu podle zvláštního právního předpisu⁷¹), nebo jeho rodinný příslušník⁷²), který je hlášen na území České republiky k pobytu podle zvláštního právního předpisu⁷¹), je podmínkou nároku na dávku písemný souhlas s tím, aby příslušný orgán zjišťoval údaje rozhodné pro posouzení, zda je neodůvodnitelnou zátěží systému sociální péče podle tohoto zákona (dále jen "neodůvodnitelná zátěž systému"); to neplatí, je-li tento žadatel na území České republiky hlášen k trvalému pobytu.

(3) Dávka, na kterou vzniká nárok rozhodnutím příslušného orgánu, může být přiznána a vyplácena nejdříve od počátku měsíce, ve kterém bylo zahájeno řízení o poskytnutí této dávky.

§ 94a

zrušen zákonem č. 109/2006 Sb.

Dodatečné přiznání, změny výše

a zánik nároku na dávku a její výplatu

§ 95

- (1) Zjistí-li se dodatečně, že dávka byla přiznána nebo je vyplácena v nižší částce, než v jaké náleží, nebo že byla neprávem odepřena, anebo že byla přiznána od pozdějšího data, než od jakého náleží, dávka se zvýší nebo přizná.
- (2) Dávka se zvýší nebo přizná podle odstavce 1 ode dne, od něhož dávka nebo její zvýšení náleží, nejvýše však za tři roky nazpět ode dne zjištění nebo uplatnění nároku na dávku nebo na její zvýšení.
- (3) Dávka uvedená v § 94 odst.3 může být odňata nejdříve ode dne, kterým se změnily skutečnosti rozhodné pro její přiznání.

§ 96

- (1) Zanikl-li nárok na dávku nebo zjistí-li se, že dávka byla přiznána neprávem, dávka se odejme.
- (2) Zjistí-li se, že dávka byla přiznána ve vyšší částce, než v jaké náleží, dávka se sníží.
- (3) Změní-li se skutečnosti rozhodné pro nárok na výplatu dávky, její výplata se zastaví nebo se dávka vyplácí v nižší nebo vyšší částce.
- (4) Dávka se odejme nebo sníží anebo její výplata se zastaví ode dne následujícího po dni, jímž uplynulo období, za které již byla vyplacena. Dávka podmíněná dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem však náleží v dosavadní výši až do dne předcházejícího dni její nejbližší výplaty, která následuje po dni doručení rozhodnutí o odnětí nebo snížení dávky anebo zastavení její výplaty. Byla-li výplata této dávky zastavena podle § 106 odst.3 a zjistí-li se, že občan přestal být invalidním nebo částečně invalidním již před zastavením výplaty dávky, dávka nenáleží ode dne zastavení její výplaty; zjistí-li se, že občan přestal být invalidním nebo částečně invalidním až po zastavení výplaty dávky, dávka nenáleží ode dne, kterým přestal být invalidním nebo částečně invalidním.
- (5) Zanikl-li nárok na dávku nebo na její výplatu, popřípadě na část výplaty, pro přiznání jiné dávky, zúčtují se částky jiné dávky náležející ode dne jejího přiznání s částkami dosavadní dávky vyplacenými za tutéž dobu.

§ 97

- (1) Nárok na dávku nezaniká uplynutím času.
- (2) Nárok na výplatu dávky nebo její části zaniká, není-li uvedeno jinak, uplynutím tří let ode dne, za který dávka nebo její část náleží. Uvedená lhůta neplyne po dobu řízení o dávce a po dobu, po kterou občan, který musí mít opatrovníka, nebyl opatrovník ustanoven.

Omezení výplaty a snížení dávek

§ 98

zrušen zákonem č. 155/1995 Sb.

§ 99

zrušen

§ 100

zrušen zákonem č. 155/1995 Sb.

§ 101

**Lhůty pro výplatu dávek
a zaokrouhlování výše dávek**

(1) Dávky sociální péče se vyplácejí dopředu v pravidelných měsíčních lhůtách určených plátcem dávky sociální péče, nestanoví-li jinak prováděcí předpis.

(2) Dávky, mohou být vypláceny zálohou; zálohy se zúčtovávají za období nepřesahující 12 měsíců, nejde-li o zúčtování důchodu z ciziny. Nedosahují-li dávky 100 Kč měsíčně, mohou být vypláceny v delších než měsíčních lhůtách. Podrobnosti stanoví prováděcí předpis.

(3) Výše dávek se zaokrouhluje na celé koruny nahoru.

§ 102

Výplata dávek oprávněným a jiným příjemcům

(1) Dávky se vyplácejí v hotovosti nebo na účet určený příjemcem dávky. Příjemcem dávky je oprávněný nebo jeho zákonný zástupce anebo zvláštní příjemce.

(2) zrušen

(3) Příslušný státní orgán ustanoví zvláštního příjemce s jeho souhlasem v případech, kdy by se výplatou dávky dosavadnímu příjemci zřejmě nedosáhlo účelu, kterému má dávka sloužit, nebo kdyby tím byly poškozovány zájmy osob, které je oprávněný povinen vyživovat, anebo nemůže-li oprávněný, popřípadě jeho zákonný zástupce, výplatu přijímat. Souhlas oprávněného, popřípadě jeho zákonného zástupce, s ustanovením zvláštního příjemce se vyžaduje jen v případě, že oprávněný, popřípadě jeho zákonný zástupce, nemůže výplatu přijímat.

(4) Zákonný zástupce a zvláštní příjemce jsou povinni dávku použít pouze ve prospěch oprávněného a osob, které je oprávněný povinen vyživovat. Zvláštní příjemce ustanovený oprávněnému, který nemůže výplatu přijímat, používá dávku podle pokynů oprávněného.

§ 103

Nárok na dávky a jejich poskytování ve vztahu k cizině

(1) Na dávky nemají nárok občané, kteří nemají trvalý pobyt na území České republiky. Občané členského státu Evropské unie a jejich rodinní příslušníci⁷²) mají nárok na dávky, pokud jsou hlášeni na území České republiky k pobytu podle zvláštního právního předpisu⁷¹) po dobu delší než 3 měsíce, nevyplyvá-li jim nárok na sociální výhody z přímo použitelného předpisu Evropských společenství⁷³). Na dávky poskytované podle zákona o sociální potřebnosti^{73a}) mají nárok také osoby požívající podle zvláštního právního předpisu^{73b}) doplňkové ochrany na území České republiky.

(2) Dávky se nevyplácejí do ciziny a nenáleží za dobu, po kterou se oprávněný zdržuje v cizině trvale. O tom, že se dávka sociální péče při pobytu v cizině do ciziny nevyplácí, se nevydává rozhodnutí.

(3) Ustanovení odstavců 1 a 2 platí jen tehdy, nestanoví-li jinak mezinárodní smlouva.

§ 103a

Posuzování neodůvodnitelné zátěže pro systém sociální péče

(1) Požádá-li o poskytnutí dávky sociální péče občan členského státu Evropské unie, který je hlášen na území České republiky k pobytu podle zvláštního právního předpisu⁷¹) po dobu delší než 3 měsíce, nebo jeho rodinný příslušník⁷²), který je hlášen na území České republiky k pobytu podle zvláštního právního předpisu⁷¹) po dobu delší než 3 měsíce, příslušný orgán současně posuzuje, zda se tato osoba nestala neodůvodnitelnou zátěží systému sociální péče; to neplatí, je-li tato osoba na území České republiky hlášena k trvalému pobytu.

(2) Osoba uvedená v odstavci 1 se nepovažuje za neodůvodnitelnou zátěž systému, jestliže

a)

je účastna nemocenského pojištění⁷⁴), nejde-li o žáka nebo studenta, nebo je jako osoba samostatně výdělečně činná účastna důchodového pojištění⁶³), anebo je osobou, které nárok na sociální výhody vyplývá z přímo použitelného předpisu Evropských společenství⁷³), nebo

b)

před zahájením řízení o dávce sociální péče byla v České republice výdělečně činná a v období 10 let předcházejících dni zahájení řízení o dávku sociální péče byla nejméně po dobu 5 let a z toho bezprostředně před zahájením řízení o dávce sociální péče nejméně po dobu 1 roku účastna nemocenského pojištění⁷⁴), nejde-li o žáka nebo studenta, nebo jako osoba samostatně výdělečně činná důchodového pojištění⁶³) a nemá ke dni zahájení řízení nedoplatek na pojistném a na penále na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti.

(3) Při posuzování neodůvodnitelné zátěže systému se u osoby, která nesplňuje podmínky uvedené v odstavci 2, hodnotí systémem bodů tyto skutečnosti:

a)

délka pobytu podle zvláštního právního předpisu⁷¹) na území České republiky,

b)

doba zaměstnání nebo doba výkonu samostatné výdělečné činnosti na území České republiky,

c)

doba soustavné přípravy na budoucí povolání⁷⁵) na území České republiky,

d)

možnost pracovního uplatnění na území České republiky podle získané kvalifikace, nutnosti zvýšené péče při zprostředkování zaměstnání a míry nezaměstnanosti.

(4) Při bodovém hodnocení příslušný orgán postupuje tak, že

a)

započte v případě osoby, která byla hlášena na území České republiky k pobytu podle zvláštního právního předpisu⁷¹) po dobu

1. od 1 do 3 let, 2 body,
2. od 3 do 6 let, 4 body,
3. od 6 do 8 let, 6 bodů,
4. 8 nebo více let, 8 bodů;

b)

započte v případě osoby, která byla poplatníkem pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, nebo která se na území České republiky soustavně připravuje na budoucí povolání⁷⁵), po dobu

1. 12 až 24 měsíců, 4 body,
2. 25 až 36 měsíců, 8 bodů,
3. 37 až 48 měsíců, 12 bodů,

4.
49 až 60 měsíců, 16 bodů;

c)

započte v případě osoby, která

1.
nemá kvalifikaci, 0 bodů,
2.
má střední vzdělání, 2 body,
3.
má vyšší odborné vzdělání, 4 body,
4.
má vysokoškolské vzdělání, 6 bodů;

d)

započte osobě, které by při zprostředkování zaměstnání nebyla věnována zvýšená péče podle zvláštního právního předpisu⁷⁶), 4 body;

e)

započte osobě, která je hlášena k pobytu podle zvláštního právního předpisu⁷¹) v okrese, v němž míra nezaměstnanosti v kalendářním měsíci předcházejícím dni podání žádosti podle údajů zveřejněných Ministerstvem práce a sociálních věcí způsobem umožňujícím dálkový přístup

1.
přesáhla o více než 10 % průměrnou míru nezaměstnanosti v České republice, 0 bodů,
2.
přesáhla o méně než 10 % průměrnou míru nezaměstnanosti v České republice, 2 body,
3.
byla vyšší než 50 % průměrné míry nezaměstnanosti v České republice a nepřesáhla hodnotu průměrné míry nezaměstnanosti v České republice, 4 body,
4.
byla nižší než 50 % průměrné míry nezaměstnanosti v České republice, 6 bodů.

(5) Za neodůvodnitelnou zátěž systému se považuje osoba, jejíž bodové ohodnocení činí 10 nebo méně bodů. Za neodůvodnitelnou zátěž systému se nepovažuje osoba, jejíž bodové ohodnocení činí 20 nebo více bodů.

(6) V případě, že bodové ohodnocení osoby činí více než 10 bodů a nedosahuje 20 bodů, příslušný orgán zváží podle osobních okolností posuzovaného, zda jde o osobu, která je neodůvodnitelnou zátěží systému. Při posuzování, zda je osoba neodůvodnitelnou zátěží systému, se berou v úvahu také její vazby na osoby blízké⁷⁷), které pobývají v České republice, skutečnost, zda se jedná o dočasné obtíže, a potenciální zatížení systému sociální péče poskytnutím dávek dotčené osobě.

(7) Příslušný orgán je oprávněn posoudit, zda je osoba neodůvodnitelnou zátěží systému, též opětovně poté, kdy došlo u posuzované osoby ke změně jejich sociálních poměrů.

(8) Správní úřady, orgány sociálního zabezpečení, Policie České republiky, obce a zaměstnavatelé osob uvedených v odstavci 1 jsou povinni na výzvu příslušného orgánu sdělit údaje potřebné k posouzení, zda osoba je neodůvodnitelnou zátěží systému. Pokud příslušný orgán oznámí Policii České republiky, že je osoba neodůvodnitelnou zátěží systému⁷⁸), je Policie České republiky povinna příslušnému orgánu sdělit ukončení přechodného pobytu této osoby podle zvláštního právního předpisu⁷¹). Policie České republiky neprodleně sdělí na žádost příslušnému orgánu, zda osobě, která žádá o přiznání dávky sociální péče nebo které je tato dávka poskytována, byl ukončen podle zvláštního právního předpisu⁷¹) pobyt na území České republiky.

Přechod nároku při úmrtí oprávněného

(1) Nárok na dávku zaniká dnem smrti oprávněného.

(2) Zemřel-li oprávněný po uplatnění nároku na dávku, vstupují do dalšího řízení o dávce a nabývají nároku na částky splatné do dne smrti oprávněného postupně manželka (manžel), děti a rodiče, jestliže žili s oprávněným v době jeho smrti ve společné domácnosti. Podmínka společné domácnosti nemusí být splněna u dětí, které mají nárok na sirotčí důchod po zemřelém.

(3) Byla-li dávka přiznána před smrtí oprávněného, vyplatí se splatné částky, které nebyly vyplaceny do dne smrti oprávněného, členům jeho rodiny podle pořadí a za podmínek stanovených v odstavci 2.

(4) Nároky přecházející na osoby uvedené v odstavcích 2 a 3 nejsou předmětem dědictví; předmětem dědictví se stávají, není-li těchto pozůstalých.

§ 105

Postoupení a srážky

(1) Nároky na dávky nemohou být postoupeny.

(2) Dávky nemohou být předmětem dohody o srážkách.

(3) Dávky nepodléhají výkonu rozhodnutí.

HLAVA DRUHÁ

POVINNOSTI A ODPOVĚDNOST OBČANŮ A ORGANIZACÍ V SOCIÁLNÍM ZABEZPEČENÍ

Povinnosti a odpovědnost občanů

§ 106

(1) Oprávněný nebo jiný příjemce dávky je povinen písemně ohlásit příslušnému orgánu sociálního zabezpečení do osmi dnů změny ve skutečnostech rozhodných pro trvání nároku na dávku, její výši a výplatu nebo poskytování.

(2) Byl-li oprávněný nebo jiný příjemce vyzván orgánem sociálního zabezpečení, aby osvědčil skutečnosti rozhodné pro nárok na dávku, její výši nebo výplatu, je povinen výzvě vyhovět, a to ve lhůtě do osmi dnů ode dne doručení výzvy, neurčil-li orgán sociálního zabezpečení delší lhůtu; neučiní-li tak v určené lhůtě, může být výplata dávky zastavena, jestliže oprávněný nebo jiný příjemce byl ve výzvě na tento následek upozorněn.

(3) Výplata dávky nebo poskytování služby sociální péče podmíněné nepříznivým zdravotním stavem může být zastavena, jestliže se občan, jehož zdravotní stav je třeba zjistit, nepodrobí vyšetření zdravotního stavu nebo jinému odbornému vyšetření a občan, popřípadě jeho zákonný zástupce nebo zvláštní příjemce, byl upozorněn na možnost zastavení výplaty dávky.

§ 106a

(1) Občan, kterému byly přiznány mimořádné výhody, je za účelem vydání průkazu mimořádných výhod (§ 86 odst. 2) povinen předložit jednu fotografii, která odpovídá jeho současné podobě. Občan, kterému byl vydán průkaz mimořádných výhod, je povinen dbát, aby údaje uvedené v průkazu odpovídaly skutečnosti, chránit průkaz před poškozením, zničením, ztrátou a zneužitím a ohlásit orgánu, který vydal průkaz, že některá z uvedených skutečností nastala. Orgánu, který vydal průkaz, je občan dále povinen na výzvu předložit průkaz ke kontrole a odevzdat neplatný průkaz.

(2) Každý, kdo nalezne průkaz mimořádných výhod nebo má v držení průkaz mimořádných výhod zemřelého občana nebo občana prohlášeného za mrtvého, je povinen jej neprodleně odevzdat kterémukoliv obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností. Stejnou povinnost má i občan, který ohlásil ztrátu průkazu mimořádných výhod, jestliže průkaz nalezne nebo jej jinak získá zpět. Obecní úřad obce s rozšířenou působností, kterému je odevzdán průkaz podle předchozích ustanovení, je povinen jej odevzdat orgánu, který jej vydal.

§ 107

(1) Příjemce dávky, který nesplnil některou jemu uloženou povinnost, přijímal dávku nebo její část, ačkoliv věděl nebo musel z okolností předpokládat, že byla vyplacena neprávem nebo ve vyšší výměře, než náležela, nebo vědomě jinak způsobil, že dávka nebo její část byla vyplacena neprávem nebo ve vyšší výměře, než náležela, je povinen vrátit dávku nebo její část ode dne, od něhož nenáležela vůbec nebo v poskytované výši; to platí zejména tehdy, jestliže nesplnil ohlašovací povinnost, dávku vylákal nebo zamlčel některou rozhodnou skutečnost.

(2) O povinnosti vrátit dávku ve věcech sociální péče poskytnutou neprávem nebo v nesprávné výši rozhoduje orgán, který je příslušný rozhodovat o přiznání, snížení nebo odnětí dávky ve věcech sociální péče nebo její části. Částky neprávem přijaté mohou být sráženy též z běžně vyplácené nebo později přiznané dávky anebo ze mzdy oprávněného; přitom platí obdobně předpisy o výkonu soudních rozhodnutí srážkou ze mzdy.

(3) Nárok na vrácení dávky poskytnuté neprávem nebo v nesprávné výši zaniká uplynutím tří let ode dne, kdy orgán sociálního zabezpečení tuto skutečnost zjistil, nejpozději však uplynutím deseti let ode dne, za který byla dávka vyplacena. Tyto lhůty neplynou po dobu řízení o odvolání, řízení o žalobě, výkonu rozhodnutí nebo jsou-li na úhradu přeplatku prováděny srážky z dávky.

(4) Rozhodnutí vydané podle odstavce 2 lze vykonat nejpozději do deseti let po uplynutí lhůty stanovené pro splnění uložené povinnosti.

§ 108 a 109

§ 110

zrušen zákonem č. 155/1995 Sb.

§ 111 až 113

zrušeny zákonem č. 109/2006 Sb.

HLAVA TŘETÍ

ORGANIZACE A ŘÍZENÍ

Díl první

Orgány sociálního zabezpečení a jejich působnost

(§ 114 až 118)

zrušen

Díl druhý

Řízení

§ 119 až 121

zrušeny

§ 122

zrušen zákonem č. 109/2006 Sb.

§ 123

zrušen

§ 124

Doručování písemností

Do vlastních rukou se doručují

a)

rozhodnutí, jimiž se dávka sociální péče nepřiznává, odnímá, snižuje nebo se zastavuje výplata dávky sociální péče, a rozhodnutí, jimiž se ukládá povinnost vrátit neprávem vyplácené částky,

b)

předvolání poživatele dávky sociální péče podmíněné nepříznivým zdravotním stavem k vyšetření zdravotního stavu nebo jinému odbornému vyšetření.

§ 125

Náhrada nákladů řízení

- (1) Orgány sociálního zabezpečení nemají nárok na náhradu nákladů vzniklých v řízení o dávkách sociální péče.
- (2) Příslušný státní orgán nahrazuje v rozsahu stanoveném prováděcím předpisem náklady vzniklé občanům, popřípadě jejich průvodcům, kteří se na vyzvání dostaví k jednání orgánu ve věcech sociální péče.
- (3) Nároky na náhradu nákladů občanů v řízení před soudem upravují zvláštní předpisy.16)

§ 126

Obecné předpisy o řízení

Pokud tento zákon nebo zákony národních rad o působnosti orgánů republik v sociálním zabezpečení nestanoví ve věcech sociální péče odchylky od obecných předpisů o správním řízení, platí tyto předpisy.

HLAVA ČTVRTÁ

PRÁVNÍ ÚKONY A POČÍTÁNÍ ČASU

§ 127

Právní úkony

- (1) Právní úkon (žádost o dávku sociální péče apod.) je projev vůle směřující ke vzniku, změně nebo zániku těch práv nebo povinností, které právní předpisy s takovým projevem spojují.
- (2) Právní úkon, který nebyl učiněn formou stanovenou předpisy sociálního zabezpečení uvedenými v § 112 odst.1, je neplatný.
- (3) Jinak pro právní úkony, jejich neplatnost a důsledky této neplatnosti platí ustanovení občanského zákoníku.

§ 128

Počítání času

(1) Lhůta určená podle dní počíná dnem, který následuje po události, jež je rozhodující pro její počátek.

(2) Poslední den lhůty určené podle týdnů, měsíců nebo let připadá na den, který se pojmenováním nebo číslem shoduje se dnem, kdy došlo k události určující počátek lhůty; není-li takový den v měsíci, připadá poslední den lhůty na poslední den v měsíci.

(3) Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Tato lhůta je zachována, je-li posledního dne lhůty učiněn úkon u příslušného orgánu sociálního zabezpečení nebo je-li podána poštovní zásilka obsahující podání; pro lhůty u úkonů učiněných vůči soudu platí občanský soudní řád.

ČÁST PÁTÁ

SOCIÁLNÍ ZABEZPEČENÍ VOJÁKŮ Z POVOLÁNÍ, PŘÍSLUŠNÍKŮ POLICIE ČESKÉ REPUBLIKY A PŘÍSLUŠNÍKŮ VĚZEŇSKÉ SLUŽBY ČESKÉ REPUBLIKY

§ 129 až 136

zrušen zákonem č. 155/1995 Sb.

§ 137

zrušen

§ 138 až 139

zrušen zákonem č. 155/1995 Sb.

§ 140

zrušen

§ 141

zrušen zákonem č. 155/1995 Sb.

§ 142

Organizace a řízení

Odstavce 1 až 5 zrušeny.

(6) Orgány Ministerstva obrany, které jsou příslušné k rozhodování o důchodech z důchodového pojištění vojáků z povolání, poskytují poživatelům důchodů a jejich rodinným příslušníkům, kteří nejsou důchodově pojištěni, též peněžité dávky sociální péče, a to

a)

občanům těžce postiženým na zdraví a starým občanům,

b)

občanům, kteří potřebují zvláštní pomoc,

c)

příspěvek na rekreaci dětí důchodce.

§ 143

Žádost o dávku

Odstavce 1 až 3 zrušeny.

(4) Žádost o peněžitou dávku sociální péče podává oprávněný u plátce důchodu.

§ 144

zrušen

§ 145

Odvolací řízení

- (1) Proti rozhodnutí o dávce sociální péče lze podat písemné odvolání do 15 dnů u orgánu, který je vydal; odvolání není přípustné proti rozhodnutí o odstranění tvrdosti.
- (2) Orgán, který napadené rozhodnutí vydal, může odvolání sám plně vyhovět; neučiní-li tak, je povinen nejpozději do 30 dnů od podání odvolání předložit je orgánu příslušnému k rozhodnutí o odvolání.
- (3) Odvolacím orgánem je služební orgán nejbližší nadřízený služebnímu orgánu, který rozhodnutí vydal.
- (4) Odvolací orgán je povinen rozhodnout o odvolání bez zbytečného odkladu, nejpozději však do 60 dnů ode dne podání odvolání; pokud nelze v této lhůtě o odvolání rozhodnout, musí být oprávněnému písemně sděleny důvody a doba, během níž se o odvolání rozhodne.
- (5) Proti rozhodnutí o odvolání se nelze odvolat.
- (6) Pro řízení v sociálním zabezpečení v ozbrojených silách neplatí ustanovení § 126.

ČÁST ŠESTÁ

NEMOCENSKÉ POJIŠTĚNÍ OSOB SAMOSTATNĚ VÝDĚLEČNĚ ČINNÝCH

§ 145a

Společná ustanovení

- (1) Osoba samostatně výdělečně činná, která vykonává samostatnou výdělečnou činnost na území České republiky a splňuje dále stanovené podmínky, je účastna nemocenského pojištění.
- (2) Kdo se považuje za osobu samostatně výdělečně činnou, co se rozumí výkonem samostatné výdělečné činnosti a spoluprací při výkonu samostatné výdělečné činnosti, stanoví zákon o důchodovém pojištění.⁵¹⁾ Kde

se dále hovoří o samostatné výdělečné činnosti, rozumí se tím též spolupráce při výkonu této činnosti.

(3) Osoba samostatně výdělečně činná je podle tohoto zákona účastna nemocenského pojištění jen jednou, i když vykonává několik samostatných výdělečných činností, popřípadě spolupracuje při výkonu několika těchto činností nebo současně vykonává samostatnou výdělečnou činnost a spolupracuje při výkonu samostatné výdělečné činnosti.

(4) Pro nemocenské pojištění osob samostatně výdělečně činných platí ustanovení předpisů o nemocenském pojištění zaměstnanců, pokud se dále nestanoví jinak.

§ 145b

Účast na nemocenském pojištění

(1) Nemocenské pojištění osob samostatně výdělečně činných je dobrovolné. Osoba samostatně výdělečně činná může však být účastna nemocenského pojištění jen v těch kalendářních měsících, za které je povinna platit zálohy na pojistné na důchodové pojištění a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti⁵²) (dále jen "zálohy na pojistné na důchodové pojištění") nebo za které není povinna z důvodů uvedených v § 14 odst. 7 zákona České národní rady č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění zákona č. 160/1995 Sb., platit zálohy na pojistné na důchodové pojištění.

(2) Účast osoby samostatně výdělečně činné na nemocenském pojištění vzniká dnem, od kterého se osoba samostatně výdělečně činná přihlásila k nemocenskému pojištění, nejdříve však dnem, ve kterém se k tomuto pojištění přihlásila. Nemocenské pojištění však vznikne dnem, od kterého se osoba samostatně výdělečně činná přihlásila k nemocenskému pojištění, pokud se k tomuto pojištění přihlásila nejpozději do osmi dnů ode dne, ve kterém zahájila nebo znovu zahájila samostatnou výdělečnou činnost, jestliže se v této lhůtě přihlásila též k účasti na důchodovém pojištění; podání přihlášky k účasti na důchodovém pojištění se nevyžaduje, pokud osoba samostatně výdělečně činná je povinna platit zálohy na pojistné na důchodové pojištění podle § 13 odst. 1 písm. b) zákona České národní rady č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění zákona č. 160/1995 Sb. Nemocenské pojištění nemůže vzniknout přede dnem, ve kterém osoba samostatně výdělečně činná zahájila nebo znovu zahájila samostatnou výdělečnou činnost, ani přede dnem, od kterého je tuto činnost oprávněna vykonávat.

(3) Účast osoby samostatně výdělečně činné na nemocenském pojištění zaniká

a)

dnem, od kterého se odhlásila z nemocenského pojištění, ne však dříve než dnem, ve kterém se z nemocenského pojištění odhlásila,

b)

posledním dnem kalendářního měsíce, na který bezprostředně navazují tři kalendářní měsíce po sobě jdoucí, za které nebylo zapláceno splatné pojistné na nemocenské pojištění (dále jen "pojistné"), nebo

c)

dnem, kdy nastaly skutečnosti uvedené v § 10 odst. 6 větě druhé zákona o důchodovém pojištění.

§ 145c

Přehled dávek

Z nemocenského pojištění osob samostatně výdělečně činných se poskytují tyto dávky:

a)

nemocenské,

b)

peněžitá pomoc v mateřství.

Nemocenské

§ 145d

(1) Nemocenské náleží osobě samostatně výdělečně činné, která je podle zvláštního předpisu⁵³⁾ uznána dočasně neschopnou k výkonu své dosavadní samostatné výdělečné činnosti (dále jen "pracovní neschopnost"). Nemocenské náleží též, byla-li osobě samostatně výdělečně činné nařízena karanténa podle zvláštního právního předpisu^{53a)} (dále jen "karanténa").

(2) Nemocenské podle odstavce 1 náleží, pokud

a)

osoba samostatně výdělečně činná nevykonává osobně po dobu pracovní neschopnosti nebo karantény samostatnou výdělečnou činnost,

b)

bylo zapláceno pojistné za dobu účasti na nemocenském pojištění, z něhož je nárok na nemocenské uplatněn, a to včetně kalendářního měsíce bezprostředně předcházejícího kalendářnímu měsíci, v němž vznikla pracovní neschopnost (byla nařízena karanténa); při vzniku pracovní neschopnosti (nařízení karantény) v kalendářním měsíci, ve kterém vzniklo nemocenské pojištění osoby samostatně výdělečně činné, však musí být vždy zapláceno pojistné za tento kalendářní měsíc. Podmínka zaplacení pojistného je splněna, pokud osoba samostatně výdělečně činná zaplatí pojistné nejpozději do tří měsíců ode dne vzniku pracovní neschopnosti (nařízení karantény),

c)

účast na nemocenském pojištění osob samostatně výdělečně činných trvala aspoň po dobu tří měsíců bezprostředně předcházejících dni vzniku pracovní neschopnosti (nařízení karantény); to však neplatí, vznikla-li účast na nemocenském pojištění osob samostatně výdělečně činných podle § 145b odst. 2 věty druhé.

§ 145e

(1) Nemocenské se stanoví z denního vyměřovacího základu, který se zjistí tak, že se vyměřovací základ zjištěný z rozhodného období dělí počtem kalendářních dnů připadajících na rozhodné období. Do tohoto počtu dnů se nezahrnují kalendářní dny připadající na kalendářní měsíce, za které se podle zvláštního zákona neplatí zálohy na pojistné na důchodové pojištění.

(2) Vyměřovacím základem podle odstavce 1 je úhrn měsíčních vyměřovacích základů pro stanovení záloh na pojistné na důchodové pojištění.⁵⁴⁾

(3) Rozhodným obdobím je kalendářní rok předcházející roku, v němž vznikla pracovní neschopnost, pokud není dále stanoveno jinak.

(4) Jestliže v rozhodném období podle odstavce 3 není ani jeden kalendářní měsíc, na který se platí zálohy na pojistné na důchodové pojištění, je rozhodným obdobím doba od 1. ledna kalendářního roku, v němž vznikla pracovní neschopnost, do konce kalendářního měsíce bezprostředně předcházejícího kalendářnímu měsíci, v němž vznikla pracovní neschopnost. Není-li v rozhodném období podle předchozí věty ani jeden kalendářní měsíc, na který se platí zálohy na pojistné na důchodové pojištění, je rozhodným obdobím kalendářní měsíc, v němž vznikla pracovní neschopnost.

(5) Ustanovení předchozích odstavců platí obdobně pro stanovení nemocenského při karanténě.

§ 145f

Peněžítá pomoc v mateřství

(1) Peněžítá pomoc v mateřství náleží osobě samostatně výdělečně činné, pokud nevykonává osobně samostatnou výdělečnou činnost, splňuje podmínku uvedenou v § 145d odst. 2 písm. b) a její účast na nemocenském pojištění osob samostatně výdělečně činných trvala aspoň po dobu 180 dnů v období jednoho roku před porodem, popřípadě převzetím dítěte do trvalé péče nahrazující mateřskou péči. Nárok na peněžitou pomoc v mateřství podle předchozí věty však vzniká, jen je-li současně splněna podmínka účasti na nemocenském pojištění uvedená v § 6 zákona č. 88/1968 Sb., o prodloužení mateřské dovolené, o dávkách v mateřství a o přídavcích na děti z nemocenského pojištění, ve znění pozdějších předpisů.

(2) Peněžítá pomoc v mateřství se poskytuje od počátku šestého týdne před očekávaným dnem porodu, nejdříve však od počátku osmého týdne před tímto dnem.

ČÁST SEDMÁ

§ 145n až 145u

zrušeny zákonem č. 118/1995 Sb.

ČÁST OSMÁ

ZVÝŠENÍ VYPLÁCENÝCH DŮCHODŮ

§ 146 až 159

zrušeny zákonem č. 155/1995 Sb.

ČÁST DEVÁTÁ DŮCHODOVÉ PŘIPOJIŠTĚNÍ

§ 160

zrušen zákonem č. 155/1995 Sb.

ČÁST DESÁTÁ

USTANOVENÍ PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ

HLAVA PRVNÍ

§ 161 až 173

zrušeny zákonem č. 155/1995 Sb.

§ 173a

Působnosti stanovené obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností podle tohoto zákona jsou výkonem přenesené působnosti.

HLAVA DRUHÁ

§ 174 až 175

zrušeny zákonem č. 155/1995 Sb.

HLAVA TŘETÍ

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 176 a 177

zrušeny

§ 177a

(1) Ministerstvo práce a sociálních věcí vydá vyhlášku podle § 86, § 101 odst. 1.

(2) Ministerstvo práce a sociálních věcí stanoví vyhláškou, co se považuje za soustavnou přípravu dítěte na budoucí povolání, které dítě se považuje za dlouhodobě těžce zdravotně postižené, co se rozumí pobytem dítěte v zařízení, výchovou dítěte a péčí nahrazující péči rodičů, způsob vzájemného zúčtování dávek při jejich souběhu nebo zpětné výplatě.

§ 178

Zrušovací ustanovení

Zrušují se

1.

čl.IV zákona č.161/1968 Sb., o zvláštním přídatku k dávkám, o změnách v důchodovém zabezpečení účastníků odboje a o některých dalších změnách v sociálním zabezpečení;

2.

čl.3 a 4 zákona č.71/1970 Sb., o úpravě některých nízkých důchodů a o dalších změnách v sociálním zabezpečení;

3.

čl.I zákona č.106/1971 Sb., o zvýšení důchodů starodůchodců a některých nízkých důchodů v sociálním zabezpečení;

4.

zákon č.121/1975 Sb., o sociálním zabezpečení, ve znění zákonného opatření Předsednictva Federálního shromáždění č.76/1979 Sb., zákona č.150/1979 Sb., zákonného opatření Předsednictva Federálního shromáždění č.7/1982 Sb., zákona č.73/1982 Sb., zákona č.116/1983 Sb., zákona č.56/1984 Sb., zákona č.108/1984 Sb. a zákona č.53/1987 Sb., s výjimkou § 84 odst.2, § 85 až 87, § 90, 92, § 97 odst.3 a § 101;

5.

zákonné opatření Předsednictva Federálního shromáždění č.76/1979 Sb., o zvýšení důchodů;

6.

zákonné opatření Předsednictva Federálního shromáždění č.7/1982 Sb., o zvýšení důchodů a o některých změnách zákona o sociálním zabezpečení;

7.

zákon č.108/1984 Sb., o zvýšení některých nízkých důchodů a o dalších změnách zákona o sociálním zabezpečení.

§ 179

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1.října 1988, s výjimkou ustanovení § 176 písm. c), které nabývá účinnosti dnem 1.července 1988.

16)

§ 142 a násl. občanského soudního řádu.

30)

Zákon ČNR č.589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění zákona ČNR č.10/1993 Sb.

51)

§ 9 odst. 2 a 3 zákona č. 155/1995 Sb.

52)

Zákon ČNR č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění zákona ČNR č. 10/1993 Sb., zákona č. 160/1993 Sb., zákona č. 307/1993 Sb., zákona č. 42/1994 Sb., zákona č. 241/1994 Sb., zákona č. 59/1995 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 149/1995 Sb. a zákona č. 160/1995 Sb.

53)

§ 2 vyhlášky Ministerstva práce a sociálních věcí č. 31/1993 Sb., o posuzování dočasné pracovní neschopnosti pro účely sociálního zabezpečení.

53a)

Zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů.

54)

§ 14 odst. 2, 4 a 5 zákona ČNR č. 589/1992 Sb., ve znění zákona č. 160/1995 Sb.

63)

Zákon č. 155/1995 Sb.

67)

§ 134 občanského soudního řádu.

71)

Zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

72)

§ 15a zákona č. 326/1999 Sb., ve znění zákona č. 217/2002 Sb.

73)

Čl. 7 nařízení Rady (EHS) č. 1612/68 ze dne 15. října 1968 o volném pohybu pracovníků uvnitř Společenství.

Nařízení Komise (EHS) č. 1251/70 ze dne 29. června 1970 o právu pracovníků zůstat na území členského státu po skončení zaměstnání v tomto státě.

73a)

Zákon č. 482/1991 Sb., o sociální potřebnosti, ve znění pozdějších předpisů.

73b)

§ 14a zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o azylu), ve znění zákona č. 165/2006 Sb.

74)

§ 2 odst. 1 zákona č. 54/1956 Sb., o nemocenském pojištění zaměstnanců, ve znění zákona č. 180/1990 Sb., zákona č. 37/1993 Sb., zákona č. 241/1994 Sb., zákona č. 160/1995 Sb., zákona č. 18/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 362/2003 Sb., zákona č. 424/2003 Sb., zákona č. 359/2004 Sb., zákona č. 436/2004 Sb. a zákona č. 168/2005 Sb.

75)

§ 12 zákona č. 117/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

76)

§ 33 odst. 1 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti.

77)

§ 116 občanského zákoníku.

78)

§ 106 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., ve znění zákona č. 428/2005 Sb.

Článek IV zákona č.110/1990 Sb. zní:

Čl. IV

Osobní důchod přiznaný na základě § 53 zákona č.100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, nebo jiných dříve platných předpisů, se mění ode dne 1.května 1990 na ten důchod, který podle předpisů platných přede dnem 1.května 1990 nahrazoval, a to ve výši, v jaké se k tomuto dni vyplácel; tím není do 31.prosince 1990 dotčena možnost snížení důchodu, který byl přede dnem účinnosti tohoto zákona přiznán jako osobní důchod, podle dosavadních předpisů o osobních důchodech.

Články VIII zákona č.180/1990 Sb. znějí:

Čl. VIII

Na výběrovou a dětskou rekreaci organizovanou odborovými organizacemi se poskytují příspěvky ze státního rozpočtu. Způsob a výši jejich poskytování stanoví Federální ministerstvo financí na návrh příslušných ústředních odborových orgánů.

Článek VII zákona č.306/1991 Sb. zní:

Čl. VII

Přechodná ustanovení

- (1) Nárok na vdovecký příspěvek zaniká dnem 31.července 1991.
- (2) O nárocích na vdovecký příspěvek, jež vznikly přede dnem 1.srpna 1991 a o nichž nebylo do tohoto dne pravomocně rozhodnuto, se za dobu před 1.srpnem 1991 rozhodne podle předpisů platných před tímto dnem.
- (3) Zaopatřovací příspěvek se zvýší na částku 500 Kč měsíčně nebo 750 Kč měsíčně bez žádosti od 1.srpna 1991.
- (4) Do 31.prosince 1991 mohou o nárocích ze sociálního zabezpečení vojáků z povolání Československé armády rozhodovat krajské vojenské správy příslušné podle místa trvalého pobytu oprávněné osoby.

Část jedenáctá zákona č.578/1991 Sb. zní:

ČÁST JEDENÁCTÁ

PŘECHODNÁ USTANOVENÍ

§ 17

- (1) Bylo-li zaměstnání před účinností tohoto zákona sjednáno na dobu určitou delší než jeden rok, považuje se podmínka sjednání zaměstnání na dobu nejdéle jednoho roku do 31.prosince 1992 za splněnou.
- (2) Organizace, u níž je po 31.prosinci 1992 zaměstnán poživatel starobního důchodu v zaměstnání sjednaném na dobu delší než jeden rok, je povinna tuto skutečnost ohlásit příslušnému orgánu sociálního zabezpečení do 10.ledna 1993.
- (3) Ustanovení § 7 se použije poprvé při zdanění mezd vyúčtovaných za měsíc leden 1992.
- (4) Nároky na hmotné zabezpečení vzniklé uchazečům o zaměstnání přede dnem účinnosti tohoto zákona se posuzují podle dosavadních předpisů, výše hmotného zabezpečení a doba jeho poskytování se však ode dne účinnosti tohoto zákona řídí ustanoveními tohoto zákona.
- (5) Uchazečům o zaměstnání, kterým vznikl nárok na hmotné zabezpečení přede dnem účinnosti tohoto zákona pouze započtením jiných dob než doby zaměstnání, které se nezapočítávají podle tohoto zákona stejně jako zaměstnání, se ode dne jeho účinnosti hmotné zabezpečení stanoví z fiktivního výdělku obdobně podle § 17 odst.6 zákona o zaměstnanosti.

Článek VII odst.2 zákona č.235/1992 Sb. zní:

Čl. VII

Přechodná ustanovení

(2) Pokud občan utrpěl pracovní úraz nebo onemocněl nemocí z povolání přede dnem 1.června 1992, má nárok na zvýšení invalidního důchodu o 10 % jeho průměrného měsíčního výdělku podle předpisů platných před tímto dnem.

Článek IX zákona České národní rady č.37/1993 Sb. zní:

Čl. IX

(1) Nároky na dávky nemocenského zabezpečení osob samostatně výdělečně činných před 1.lednem 1993 se posuzují podle předpisů platných před tímto dnem; nebylo-li před tímto dnem včas zapláceno pojistné a nárok na dávku proto nevznikl, nevznikne tento nárok ani doplacením dlužného pojistného po 31.prosinci 1992.

(2) Vznikl-li osobě samostatně výdělečně činné nárok na nemocenské nebo peněžitou pomoc v mateřství po 31.prosinci 1992, je rozhodným obdobím pro stanovení této dávky období po tomto dni.

(3) Osoby samostatně výdělečně činné, které vykonávaly samostatnou výdělečnou činnost ke dni 31.prosince 1992, nebyly podle předpisů platných před 1.lednem 1993 povinny podávat přihlášku k sociálnímu zabezpečení a jsou podle předpisů platných od 1.ledna 1993 účastny nemocenského pojištění, jsou povinny podat přihlášku k nemocenskému pojištění a zaplatit pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti nejpozději do 30.června 1993. Výše tohoto pojistného a příspěvku se přitom stanoví z příjmů dosažených v roce 1992; pokud však samostatná výdělečná činnost byla zahájena po 30.září 1992, postupuje se tak, jako by byla zahájena 1.ledna 1993. K přihlášce k nemocenskému pojištění je osoba samostatně výdělečně činná povinna přiložit výpis z daňového přiznání za rok 1992.

(4) Společníci společností s ručením omezeným a komanditisté komanditních společností, kteří byli dne 31.prosince 1992 účastni nemocenského a důchodového zabezpečení osob samostatně výdělečně činných jen na základě výkonu práce pro tuto společnost, za kterou byli touto společností odměňováni, jsou povinni podat odhlášku z tohoto zabezpečení nejpozději do 31.ledna 1993.

(5) Občanům umístěným v ústavech sociální péče, v psychiatrických léčebnách a v léčebnách pro dlouhodobě nemocné, kterým se ke dni 28.února 1993 z důvodu tohoto umístění důchod nevyplácel nebo vyplácel ve snížené výši, náleží výplata důchodu v plné výši od splátky důchodu splatné v březnu 1993; to platí obdobně pro výplatu zvýšení důchodu pro bezmocnost s tím, že toto zvýšení se začne vyplácet na žádost oprávněného.

Články V a VII zákona č.84/1993 Sb. znějí:

Čl. V

Zvýšení důchodů, které jsou jediným zdrojem příjmu

(1) Hranice důchodů, které jsou jediným zdrojem příjmu, činí podle § 54 odst.1 a § 68 odst.1 zákona č.100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, ve znění zákona č.306/1991 Sb., o změnách v sociálním zabezpečení, 1840 Kč měsíčně a podle § 54 odst.2 a § 68 odst.2 uvedeného zákona 3060 Kč měsíčně.

(2) Důchody vyplácené ke dni 28.února 1993, které byly upraveny jako jediný zdroj příjmu, se zvýší bez žádosti od splátky důchodu splatné po tomto dni.

(3) Důchody starobní, invalidní, vdovské, vdovecké a sirotčí oboustranně osiřelých dětí, které dosud nebyly upraveny jako jediný zdroj příjmu a nedosahují výše uvedené v odstavci 1, se upraví na žádost nejdříve od splátky důchodu splatné po 28.únoru 1993.

(4) Při úpravě důchodů podle předchozích odstavců se vychází z výše důchodů po zvýšení podle zákona České národní rady č.547/1992 Sb., o zvýšení důchodů v roce 1993.

Čl. VII

Přechodné ustanovení

Výjimky poskytnuté podle § 103 odst.4 zákona č.100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, a na jejich základě vydaná rozhodnutí o poskytování dávek sociální péče pozbývající platnosti dnem 1.května 1993.

Článek IV zákona č.160/1993 Sb. zní:

Čl. IV

Přechodná ustanovení

(1) Zálohy na pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti (dále jen "pojistné") podle čl. I tohoto zákona se platí poprvé na měsíc srpen 1993, pokud se dále nestanoví jinak.

(2) Osoba samostatně výdělečně činná, která byla nemocensky pojištěna před 1.lednem 1993, platí zálohy na pojistné poprvé v den jejich splatnosti následující po dni podání daňového přiznání za rok 1992, ne však dříve než na měsíc srpen 1993. Měsíčním vyměřovacím základem pro stanovení záloh na pojistné je nejméně 35 % z částky rovnající se průměru, který z příjmu ze samostatné výdělečné činnosti za rok 1992 po odpočtu výdajů na jeho dosažení, zajištění a udržení připadá na jeden kalendářní měsíc roku 1992; přitom se přihlíží jen k těm kalendářním měsícům, v nichž nemocenské pojištění trvalo aspoň po část měsíce nebo v nichž samostatná výdělečná činnost byla vykonávána aspoň po část měsíce.

(3) Pojistné, a to včetně dlužného pojistného, které osoba samostatně výdělečně činná zaplatila podle právní úpravy účinné v době od 1.ledna 1993 do 30.června 1993 a odstavce 6 na jednotlivé kalendářní měsíce roku 1993, se považuje za zálohy na pojistné. Ustanovení předchozí věty neplatí pro osoby samostatně výdělečně činné, které zahájily samostatnou výdělečnou činnost v době od 1.ledna 1993 do 30.června 1993, popřípadě pro osoby samostatně výdělečně činné, u kterých se má podle čl. IX odst.3 věty druhé zákona České národní rady č.37/1993 Sb., o změnách v nemocenském a sociálním zabezpečení a některých pracovněprávních předpisů, za to, že tuto činnost zahájily dnem 1.ledna 1993, pokud při podání přehledu podle § 15 odst.1 zákona České národní rady č.589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění čl. I bodu 13 tohoto zákona, podle příjmů za rok 1993 požádaly, aby se vyměřovací základ za rok 1993 stanovil z té části příjmu ze samostatné výdělečné činnosti za rok 1993 po odpočtu výdajů na jeho dosažení, zajištění a udržení, která odpovídá období, na které byly placeny zálohy na pojistné.

(4) Vyměřovací základ podle právní úpravy účinné v době od 1.ledna 1993 do 30.června 1993, z něhož bylo zapláceno pojistné, se považuje za měsíční vyměřovací základ.

(5) Osoba samostatně výdělečně činná, která před 1.lednem 1993 zaplatila pojistné v souladu s předpisy platnými před 1.lednem 1993 i na období po 31.prosinci 1992, je povinna doplatit za srpen 1993 a následující měsíce případné dlužné zálohy na pojistné podle tohoto zákona nejpozději do 20.dne kalendářního měsíce následujícího po měsíci, za který bylo pojistné ještě takto zapláceno.

(6) Pojistné, které osoba samostatně výdělečně činná měla zaplatit přede dnem účinnosti tohoto zákona a které

mělo být stanoveno podle předpisů platných od 1.ledna 1993 do dne účinnosti tohoto zákona, se stanoví podle těchto předpisů. Vyměřovací základ pro doplatek dlužného pojistného podle § 26 odst.4 věty třetí zákona České národní rady č.589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, se však stanoví podle čl. I tohoto zákona; pro doplatek tohoto dlužného pojistného platí přitom lhůta uvedená v tomto ustanovení.

(7) Osoba samostatně výdělečně činná, která byla před 1.červencem 1993 vyňata z nemocenského pojištění na základě § 145d zákona č.100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, ve znění zákona České národní rady č.37/1993 Sb., se může přihlásit k nemocenskému pojištění do 31.července 1993, jinak její nemocenské pojištění zanikne k 31.červenci 1993. Do dne, kdy se přihlásí k nemocenskému pojištění, nejdéle však do 31.července 1993, je vyňata z nemocenského pojištění. Ochranná lhůta zde však neplatí. Pokud taková osoba samostatně výdělečně činná nezačala do 31.prosince 1993 opětovně vykonávat samostatnou výdělečnou činnost, nevztahuje se na ni odstavec 3 věta první.

(8) Osoba samostatně výdělečně činná, která je účastna nemocenského pojištění již z jiného důvodu nebo je poživitelem starobního nebo invalidního důchodu a která zahájila samostatnou výdělečnou činnost v roce 1992 po 30.září, se může do 31.července 1993 odhlásit z nemocenského pojištění, jestliže její příjem ze samostatné výdělečné činnosti po odpočtu výdajů vynaložených na jeho dosažení, zajištění a udržení nedosáhl v roce 1992 v průměru na jeden kalendářní měsíc z měsíců po zahájení samostatné výdělečné činnosti (včetně tohoto měsíce) částky 2200 Kč. Pojistné zaplacené za dobu před zánikem nemocenského pojištění podle věty první se nepovažuje za zálohy na pojistné; vyměřovacím základem, z něhož se zjišťuje denní vyměřovací základ pro stanovení dávek nemocenského pojištění, na které vznikne nárok po 30.červnu 1993, je úhrn vyměřovacích základů pro stanovení pojistného podle právní úpravy platné před 1.červencem 1993.

(9) Osoba samostatně výdělečně činná, která je účastna nemocenského pojištění již z jiného důvodu nebo je poživitelem starobního nebo invalidního důchodu a která zahájila samostatnou výdělečnou činnost v roce 1993 před 1.červencem, se může do 31.prosince 1993 odhlásit z nemocenského pojištění.

(10) Osoba samostatně výdělečně činná, která byla aspoň ještě dne 31.prosince 1992 nemocensky pojištěna již z jiného důvodu nebo byla poživitelem starobního nebo invalidního důchodu a která podle úpravy platné před 1.červencem 1993 nebyla nemocensky pojištěna jako osoba samostatně výdělečně činná, se může do 31.července 1993 přihlásit k nemocenskému pojištění, pokud v období do 30.června 1993 zaniklo její nemocenské pojištění z jiného důvodu nebo zanikl nárok na invalidní důchod nebo na výplatu starobního důchodu. Nemocenské pojištění vzniká dnem následujícím po dni zániku nemocenského pojištění z jiného důvodu nebo nároku či výplaty takového důchodu. Zálohy na pojistné za dobu od vzniku nemocenského pojištění zaplatí ve výši podle tohoto zákona (čl. I), a to nejpozději do jednoho měsíce ode dne účinnosti tohoto zákona.

(11) Za příjem osoby samostatně výdělečně činné se v roce 1992 považuje příjem ze samostatné výdělečné činnosti podléhající dani z příjmů obyvatelstva nebo dani z příjmů z literární a umělecké činnosti¹⁾ po odpočtu výdajů vynaložených na dosažení, zajištění a udržení příjmů.

(12) Do příjmů dosaženého osobou samostatně výdělečně činnou v roce 1992 se nezahrnuje podnikatelská odměna²⁾ společníka společnosti s ručením omezeným a komanditisty komanditní společnosti.

(13) Ustanovení § 26 odst.4, 5 a 7 zákona České národní rady č.589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění zákona České národní rady č.10/1993 Sb., se nepoužije pro pojistné s platností po 30.červnu 1993, pokud se v tomto článku nestanoví jinak.

(14) Ustanovení předchozích odstavců platí obdobně i pro spolupracující osoby.

(15) Výše penále ukládaného za dobu před 1.červencem 1993 se řídí předpisy platnými před 1.červencem 1993. Pokud skutečnosti rozhodné pro uložení pokuty nastaly před 1.červencem 1993, postupuje se podle předpisů platných před 1.červencem 1993.

(16) Vyměřovacím základem, z něhož se zjišťuje denní vyměřovací základ pro stanovení dávek nemocenského pojištění, na které vznikne nárok přede dnem, kdy osoba samostatně výdělečně činná předloží příslušné okresní správě sociálního zabezpečení přehled podle § 15 odst.1 zákona České národní rady č.589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění čl. I bodu 13 tohoto zákona, podle příjmů za rok 1993, je úhrn měsíčních vyměřovacích základů pro zálohy na pojistné.

1)

Zákon č.389/1990 Sb., o daních z příjmů obyvatelstva, ve znění zákona č.578/1991 Sb.
Zákon č.36/1965 Sb., o dani z příjmů z literární a umělecké činnosti, ve znění zákona č.160/1968 Sb.
a zákona č.578/1991 Sb.

2)

§ 7 odst.2 zákona č.389/1990 Sb.

Článek III a článek IV odst.2 zákona č.266/1993 Sb.

Čl. III

(1) Přídavky na děti a výchovné, které náležejí ke dni 31.října 1993, se poskytují po tomto dni v dosavadní výši, pokud je to pro oprávněného výhodnější. Podle předchozí věty se postupuje i v případech, dojde-li ke změně oprávněného.

(2) Přídavky na děti a výchovné na více dětí téhož oprávněného, vyplácené různým příjemcům, které náležejí ke dni 31.října 1993 ve výši podle § 28 odst.1 zákona č.88/1968 Sb., o prodloužení mateřské dovolené, o dávkách v mateřství a o přídavcích na děti z nemocenského pojištění, a podle § 71 odst.8 zákona č.100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, se poskytují po tomto dni v dosavadní výši, nedojde-li ke změně příjemce a je-li to výhodnější.

Čl. IV

(2) Výchovné k důchodům ve výši podle tohoto zákona náleží poprvé při splátce výchovného k důchodům splatné v měsíci prosinci 1993. Na děti, na něž náležela v měsíci listopadu 1993 splátka výchovného k důchodům, náleží v měsíci prosinci 1993 ještě částka ve výši dvojnásobku rozdílu mezi úhrnem částek výchovného k důchodům, která by náležela podle tohoto zákona, a výší výchovného k důchodům, která na všechny tyto děti náležela v měsíci listopadu 1993 podle předpisů platných před účinností tohoto zákona, včetně případného doplatku k výchovnému k důchodům.2) Pokud se výchovné k důchodům vyplácí různým příjemcům, náleží na každé dítě poměrná část rozdílu stanoveného podle předchozí věty. Rozdíl podle tohoto odstavce nenáleží na děti, na něž náleží rozdíl podle odstavce 1.

2)

§ 32 odst.3 a 4 vyhlášky Federálního ministerstva práce a sociálních věcí č.149/1988 Sb., kterou se provádí zákon o sociálním zabezpečení.

Článek IX zákona č.307/1993 Sb. zní:

Čl. IX

Přechodná ustanovení

(1) Osoby samostatně výdělečně činné, které byly účastny nemocenského pojištění ke dni 31.prosince 1993 podle předpisů platných před 1.lednem 1994 a samostatnou výdělečnou činnost vykonávají i po tomto datu, jsou do 31.ledna 1994 účastny nemocenského pojištění, pokud jejich nemocenské pojištění nezanikne dříve podle § 145f odst.3 písm. b) zákona č.100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, ve znění čl. II tohoto zákona a po 31.lednu 1994 trvá jejich nemocenské pojištění dále, pokud nezanikne podle § 145f odst.3 zákona o sociálním zabezpečení. Osoby uvedené v předchozí větě se mohou odhlásit z nemocenského pojištění nejdříve od 1.února 1994; přitom do 28.února 1994 se mohou odhlásit z nemocenského pojištění zpětně, nejdříve však od 1.února 1994.

(2) Doba tří kalendářních měsíců uvedená v § 145f odst.3 písm. c) zákona č.100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, ve znění čl. II tohoto zákona, počíná plynout nejdříve od 1.února 1994.

(3) Výše dávek z nemocenského pojištění osob samostatně výdělečně činných, na které vznikl nárok po 31.prosinci 1993, se stanoví z rozhodného období určeného podle předpisů platných po 31.prosinci 1993 i za dobu před 1.lednem 1994; je-li rozhodným obdobím období před 1.lednem 1994, považuje se za vyměřovací základ úhrn měsíčních vyměřovacích základů pro zálohy na pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti.

(4) Jestliže v roce 1993 zaniklo nemocenské pojištění osoby samostatně výdělečně činné po 30.červnu¹⁾ nebo byla osoba samostatně výdělečně činná před 1.červencem vyňata z tohoto pojištění²⁾ proto, že v roce 1992 nedosáhl její příjem stanovené výše, přihlíží se při určení vyměřovacího základu pro pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti za rok 1993 jen k té části příjmu ze samostatné výdělečné činnosti po odpočtu výdajů na jeho dosažení, zajištění a udržení, která odpovídá období, na které byly placeny zálohy na pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti.

(5) Jestliže se osoba samostatně výdělečně činná, která zahájila samostatnou výdělečnou činnost v době od 1.ledna 1993 do 30.června 1993, odhlásila z nemocenského pojištění podle čl. IV odst.9 zákona č.160/1993 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon České národní rady č.589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění zákona České národní rady č.10/1993 Sb., a některé další zákony, přihlíží se při určení vyměřovacího základu pro pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti za rok 1993 jen k té části příjmu ze samostatné výdělečné činnosti po odpočtu výdajů na jeho dosažení, zajištění a udržení, která odpovídá období, na které byly placeny zálohy na pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti. Podmínkou však je, že této osobě nevzniklo v roce 1993 opět nemocenské pojištění podle § 145b odst.2 písm. b) zákona č.100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, ve znění zákona č.160/1993 Sb.

(6) Jestliže osoba samostatně výdělečně činná ukončila výkon samostatné výdělečné činnosti před 1.lednem 1994 a neodhlásila se z nemocenského pojištění, zaniká její účast na nemocenském pojištění dnem ukončení výkonu samostatné výdělečné činnosti; pokud však tato osoba platila po ukončení výkonu samostatné výdělečné činnosti pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti, zaniká její účast na nemocenském pojištění posledním dnem kalendářního měsíce, za který bylo naposledy zaplacené pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti, nejpozději však dnem 31.prosince 1993.

(7) Porodí-li žena, která uplatňuje nárok na peněžitou pomoc v mateřství z nemocenského pojištění osob samostatně výdělečně činných, v období od 1.ledna 1994 do 30.června 1994, doba 180 dnů účasti na tomto pojištění stanovená v § 145j odst.2 zákona č.100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, ve znění čl. II tohoto zákona, se snižuje o takový počet kalendářních dnů, který připadne na období ode dne porodu do 30.června 1994. To platí obdobně při převzetí dítěte do trvalé péče nahrazující péči rodičů.

(8) Záloha na pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti zaplacená osobami samostatně výdělečně činnými na leden 1994 podle předpisů platných před 1.lednem 1994 se považuje za zálohu zaplacenou podle předpisů platných po 31.prosinci 1993; přitom se považuje v té části, která odpovídá procentní sazbě pojistného na nemocenské pojištění, za pojistné na nemocenské pojištění a v ostatní části za zálohu na pojistné na důchodové zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti.

(9) Osoby samostatně výdělečně činné platí z příjmů dosažených v roce 1993 pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti podle předpisů platných po 31.prosinci 1993 s tím, že výše procentní sazby se stanoví podle předpisů platných před 1.lednem 1994,³⁾ zálohami na důchodové zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti se přitom rozumějí zálohy na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti a pojistné zaplacené podle předpisů platných před 1.lednem 1993 na leden 1993.

(10) Ustanovení předchozích odstavců platí obdobně i pro spolupracující osoby.

(11) Pro pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti placené zaměstnanci a organizacemi (malými organizacemi) za rok 1993 a z příjmů zúčtovaných do prosince 1993 včetně se použijí dosavadní předpisy.

(12) Pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti placené občanem pracujícím v cizině za dobu takového zaměstnání před 1.lednem 1994 se platí ve výši stanovené dosavadními předpisy.

(13) Zaopatřovací příspěvek podle čl. II bodu 43 se zvýší bez žádosti.

1)

§ 145c odst.2 zákona č.100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, ve znění zákona č.160/1993 Sb.

2)

§ 145c odst.2 zákona č.100/1988 Sb., ve znění zákona ČNR č.37/1993 Sb.

3)

Zákon ČNR č.589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění zákona ČNR č.10/1993 Sb. a zákona č.160/1993 Sb.

Čl. VII zákona č. 182/1994 Sb.

Čl. VII

Ustanovení společná a přechodná

(1) Zaopatřovací příspěvek a příspěvek na úhradu za užívání bytu náleží ve výši podle tohoto zákona poprvé za měsíc říjen 1994; obě dávky se zvýší bez žádosti.

(2) Pohřebné ve výši podle tohoto zákona náleží oprávněné osobě, která vypravila pohřeb osobě zemřelé po 30.září 1994.

(3) Státní vyrovnávací příspěvek náleží osobě, která splňuje podmínku nezaopatřenosti pro nárok na přídavky na děti nebo výchovné, ve výši podle tohoto zákona poprvé na měsíc říjen.

(4) Poživateli rodičovského příspěvku, kterému náleží za září 1994 rodičovský příspěvek, se v případě, že mu na září 1994 náležel státní vyrovnávací příspěvek, vyplatí v říjnu 1994 státní vyrovnávací příspěvek ve výši 140 Kč; státní vyrovnávací příspěvek vyplatí plátce, který je příslušný k výplatě rodičovského příspěvku v říjnu 1994, a to bez žádosti.

Čl. IX zákona č. 241/1994 Sb.

Čl. IX

zrušen zákonem č. 134/1997 Sb.

Čl. XVI a XVII zákona č. 160/1995 Sb.

Čl. XVI

zrušen zákonem č. 134/1997 Sb.

Čl. XVII

Přechodná ustanovení

(1) Zvýšení důchodu pro bezmocnost, které podle předpisů platných před 1. lednem 1996 bylo přiznáno v nižších částkách, než které jsou uvedeny v čl. I bodu 1, nebo které nebylo přiznáno, protože by důchod (úhrn důchodů) spolu s ním přesáhl nejvyšší výměru stanovenou předpisy důchodového zabezpečení,⁶⁾ popřípadě bylo z tohoto důvodu přiznáno v nižší částce, se na žádost přizná nebo zvýší na částky uvedené v čl. I bodu 1 nejdříve od splátky důchodu splatné po 31. prosinci 1995.

(2) Pro placení pojistného na důchodové zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti za období před 1. lednem 1996 se použijí předpisy platné před tímto dnem; to platí též o povinnosti podat přehled o příjmech a výdajích týkajících se samostatné výdělečné činnosti za rok 1995 a zúčtovat zálohy na toto pojistné.

(3) Osoby samostatně výdělečně činné, které zahájily nebo ukončily samostatnou výdělečnou činnost před 1. lednem 1996, jsou povinny přihlásit se k účasti na důchodovém zabezpečení nebo odhlásit se z této účasti podle předpisů platných před 1. lednem 1996.

(4) Povinnosti, které osoby samostatně výdělečně činné byly povinny plnit podle předpisů platných před 1. lednem 1996 za své spolupracující osoby, jsou osoby samostatně výdělečně činné povinny splnit podle těchto předpisů i po 31. prosinci 1995, týká-li se plnění těchto povinností doby spolupráce před 1. lednem 1996. Odhláška z účasti spolupracující osoby na důchodovém zabezpečení se však nepodává, pokud tato účast zanikla ke dni 31. prosince 1995.

(5) U osob, které se podle předpisů platných ke dni 31. prosince 1995 považovaly pro účely důchodového zabezpečení za spolupracující osoby a po tomto dni bez přerušení vykonávají samostatnou výdělečnou činnost formou spolupráce, se považuje 1. leden 1996 za den zahájení samostatné výdělečné činnosti; tyto osoby jsou povinny platit v roce 1996 zálohy na pojistné na důchodové pojištění a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti, jen pokud podaly přihlášku k účasti na důchodovém pojištění s tím, že k příjmům dosaženým spoluprací při výkonu samostatné výdělečné činnosti před 1. lednem 1996 se nepřihlíží. Ustanovení předchozí věty se nevztahuje na spolupracující osobu, která byla ke dni 31. prosince 1995 současně osobou samostatně výdělečně činnou.

(6) Osoby samostatně výdělečně činné, které v roce 1995 vykonávaly samostatnou výdělečnou činnost, jsou povinny platit zálohy na pojistné na důchodové pojištění a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti po 31. prosinci 1995 podle předpisů platných před 1. lednem 1996, a to až do podání přehledu o příjmech a výdajích podle § 15 odst. 1 zákona České národní rady č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění zákona č. 160/1993 Sb., zákona č. 307/1993 Sb. a zákona č. 241/1994 Sb.; tyto zálohy se považují za zálohy zaplacené podle předpisů platných po 31. prosinci 1995. Po podání

přehledu uvedeného v předchozí větě jsou tyto osoby samostatně výdělečně činné povinny platit zálohy na pojistné na důchodové pojištění a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti podle předpisů platných po 31. prosinci 1995, pokud jejich příjem ze samostatné výdělečné činnosti po odpočtu výdajů vynaložených na jejich dosažení, zajištění a udržení za rok 1995 dosáhl výše, která podle předpisů platných po 31. prosinci 1995 zakládá účast na důchodovém pojištění.7)

(7) Osoby samostatně výdělečně činné, které byly ke dni 31. prosince 1995 účastny nemocenského pojištění a samostatnou výdělečnou činnost vykonávají i po tomto datu, jsou po tomto datu dále účastny nemocenského pojištění, a to za podmínek stanovených předpisy platnými po 31. prosinci 1995. Ustanovení předchozí věty platí obdobně i pro spolupracující osoby, pokud se přihlásí k účasti na důchodovém pojištění do 31. ledna 1996.

(8) K účasti na důchodovém pojištění podle § 10 odst. 3 zákona o důchodovém pojištění se lze přihlásit nejdříve ke dni 1. ledna 1996.

(9) Penále, které je osoba samostatně výdělečně činná povinna platit za dobu před 1. lednem 1996, se po 31. prosinci 1995 považuje za penále u pojistného na důchodové pojištění a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti.

6)

§ 70 odst. 2 zákona č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení.

7)

§ 10 odst. 1 a 2 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění.

Čl.II zákona č. 133/1997 Sb.

Čl. II

Přechodné ustanovení

Zvýšení důchodu pro bezmocnost, které podle předpisů důchodového zabezpečení platných přede dnem účinnosti tohoto zákona bylo přiznáno v nižších částkách, než které náleží podle čl. I, nebo které nebylo přiznáno, protože by důchod (úhrn důchodů) spolu s ním přesáhl nejvyšší výměru stanovenou těmito předpisy, popřípadě bylo z tohoto důvodu přiznáno v nižší částce, se na žádost přizná nebo zvýší na částky náležející podle čl. I nejdříve od splátky důchodu splatné v kalendářním měsíci, který následuje po měsíci, v němž tento zákon nabyl účinnosti.

Čl. XV zákona č. 360/1999 Sb.

Čl. XV

1. Průkazy TP, ZTP a ZTP/P vydané před 1. červencem 2000 platí po dobu v nich uvedenou, nejdéle však do 31. prosince 2001.

2. Období, jehož počátek připadl na 1. duben 1999, na které se přiznává sociální příplatek a příspěvek na bydlení podle zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění zákona č. 137/1996 Sb., zákona č. 132/1997 Sb., zákona č. 242/1997 Sb., zákona č. 91/1998 Sb. a zákona č. 158/1998 Sb., se prodlužuje do 30. června 2000. Při nároku na sociální příplatek a příspěvek na bydlení se v době od 1. dubna 2000 do 30. června 2000 vychází ze

stejného rozhodného příjmu, z něhož by se vycházelo při poskytování sociálního příplatku a příspěvku na bydlení v době od 1. ledna 2000 do 31. března 2000.

3. Rozhodným obdobím, za které se zjišťuje rozhodný příjem za kalendářní čtvrtletí od 1. dubna 2000 do 30. června 2000, je podle zákona č. 75/1997 Sb., o sociálním příspěvku k vyrovnání zvýšení cen tepelné energie, ve znění zákona č. 242/1997 Sb., kalendářní čtvrtletí od 1. října 1999 do 31. prosince 1999. Rozhodným obdobím, za které se zjišťuje rozhodný příjem za kalendářní čtvrtletí od 1. dubna 2000 do 30. června 2000, je podle zákona č. 132/1997 Sb., o sociálním příspěvku k vyrovnání zvýšeného nájemného a o změně zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění zákona č. 137/1996 Sb., ve znění zákona č. 242/1997 Sb., kalendářní čtvrtletí od 1. října 1999 do 31. prosince 1999.

ČL II zákona č. 213/2002 Sb.

Čl. II

PŘECHODNÁ USTANOVENÍ

1. Příspěvky doposud vyplácené v nižších částkách, než stanoví tento zákon, upraví plátce příspěvku bez žádosti na stanovenou výši od splátky náležející za následující kalendářní měsíc od nabytí účinnosti tohoto zákona.
2. Nároky vzniklé před nabytím účinnosti tohoto zákona z důvodu péče uvedené v § 80 odst. 1 písm. c) zákona č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, ve znění zákona č. 133/1997 Sb., zůstávají zachovány i po nabytí účinnosti tohoto zákona.
3. Zúčtování příjmů osob vykonávajících výdělečnou činnost uvedenou v čl. I bodu 4 (§ 83 odst. 2 a 3), kterým byl příspěvek vyplácen zálohově, se provede poprvé za rok 2002.

Část sto sedmnáct až sto devatenáct zákona č. 320/2002 Sb.

ČÁST STO SEDMNÁCTÁ

SPOLEČNÁ USTANOVENÍ

Čl. CXVII

1. Dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se zrušují okresní úřady.
2. Práva a povinnosti z pracovněprávních vztahů zaměstnanců České republiky zařazených k výkonu práce v okresních úřadech (dále jen "zaměstnanec okresního úřadu") přecházejí z České republiky na územní samosprávné celky v případech, kdy činnosti zaměstnance okresního úřadu stanovené tímto nebo zvláštním zákonem přecházejí do působnosti územních samosprávných celků.
3. Okresní úřad se dohodne se zaměstnancem okresního úřadu, příslušným územním samosprávným celkem nebo správním úřadem, na který územní samosprávný celek jeho práva a povinnosti z pracovněprávních vztahů přejdou.

4. Okresní úřad na základě dohody podle bodu 3 provede delimitaci příslušných zaměstnanců okresních úřadů na určené územní samosprávné celky nebo správní úřady. Takto provedená delimitace je závazná.

5. V případě, že podle bodu 3 nedojde k dohodě nejpozději do 1. 9. 2002, stanoví počty a pravidla delimitace zaměstnanců na příslušné územní samosprávné celky nebo správní úřady na návrh přednosta okresního úřadu a s doporučením ředitele krajského úřadu Ministerstvo vnitra.

6. Výkon práv a povinností z pracovněprávních vztahů zaměstnance okresního úřadu v případech, kdy činnosti zaměstnance okresního úřadu stanovené tímto zákonem nepřecházejí podle bodu 2 na územní samosprávné celky, přechází z okresního úřadu na Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových, není-li upraveno zvláštním předpisem jinak. Tito zaměstnanci zabezpečí realizaci úkolů souvisejících s ukončením činnosti okresních úřadů po 1. lednu 2003.

7. Nároky zaměstnanců okresních úřadů z pracovněprávních vztahů, které nepřešly na příslušné územní samosprávné celky podle bodu 2, jakož i nároky České republiky z pracovněprávních vztahů vůči zaměstnancům okresních úřadů uspokojuje a uplatňuje jménem státu Ministerstvo financí.

8. Ustanovení § 102 odst. 2 písm. j) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), a § 59 odst. 1 písm. b) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), o stanovení počtu zaměstnanců územních samosprávných celků se na případy podle bodu 2 nepoužijí.

9. Na postup podle bodů 2 a 3 se ustanovení § 251d zákoníku práce nepoužije.

10. Výkon práv a povinností z pracovněprávních vztahů zaměstnanců okresních úřadů, jejichž místem výkonu zaměstnání jsou státní okresní archivy, přechází z okresních úřadů na státní oblastní archivy podle začlenění státních okresních archivů do jednotlivých státních oblastních archivů.

11. Movité věci ve vlastnictví České republiky, se kterými byly příslušné hospodařit okresní úřady a které jsou potřebné k výkonu činností přecházejících podle tohoto zákona do působnosti územních samosprávných celků a jsou používány zaměstnanci okresního úřadu, na něž se vztahuje bod 2, přecházejí s výjimkou věcí uvedených v bodu 12 dnem 1. 1. 2003 z vlastnictví České republiky do vlastnictví toho územního samosprávného celku, na který přecházejí práva a povinnosti z pracovněprávních vztahů zaměstnanců okresního úřadu.

12. Příslušnost hospodařit s majetkem České republiky, se kterým byly příslušné hospodařit okresní úřady ke dni svého zrušení a který je tvořen informačním systémem poskytnutým Ministerstvem práce a sociálních věcí pro rozhodování o dávkách státní sociální podpory a jejich výplatě a sestávajícím z aplikačního a licenčního softwarového vybavení a hardwarových a komunikačních zařízení, přechází na Ministerstvo práce a sociálních věcí. Současně se Ministerstvo práce a sociálních věcí stane příslušným hospodařit s právy České republiky souvisejícími s tímto majetkem a započne plnit úkoly spojené s odpovědností za závazky České republiky související s tímto majetkem.

13. Pracoviště státní sociální podpory zřízená okresními úřady před 1. lednem 2003 se stávají pracovišti územních samosprávných celků, na které podle tohoto zákona přecházejí činnosti na úseku státní sociální podpory. Územní samosprávné celky mohou tato pracoviště po 31. prosinci 2002 zrušit jen se souhlasem Ministerstva práce a sociálních věcí.

14. Příslušnost hospodařit s majetkem České republiky, včetně práv, se kterými byly příslušné hospodařit okresní úřady a na které se nevztahují body 11, 12 a 15, přechází dnem 1. 1. 2003 na Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových, není-li upraveno tímto zákonem nebo zvláštním předpisem jinak. Současně Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových započne plnit úkoly spojené s odpovědností za závazky České republiky související s tímto majetkem, jakož i za další závazky České republiky vzniklé z dosavadní činnosti okresních úřadů anebo s touto činností související.

14a. Příslušnost hospodařit s pohledávkami České republiky, které vznikly porušením podmínek smluv o poskytnutí státních příspěvků na individuální bytovou výstavbu, uzavřených podle zvláštního právního předpisu1), a na které se nevztahuje bod 14., náleží počínaje dnem 1. března 2006 Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových. Počínaje tímž dnem Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových vykonává práva České republiky a plní závazky České republiky ze smluv o poskytnutí státních příspěvků na individuální bytovou výstavbu uzavřených podle zvláštního právního předpisu1), na které se nevztahuje bod 14.

1)

Například vyhláška č. 136/1985 Sb., o finanční, úvěrové a jiné pomoci družstevní a individuální bytové výstavbě a modernizaci rodinných domků v osobním vlastnictví, ve znění pozdějších předpisů.

15. Příslušnost hospodařit s majetkem České republiky užívaným státními okresními archivy včetně práv České republiky souvisejících s tímto majetkem, se kterým byly dosud příslušné hospodařit okresní úřady, přechází na státní oblastní archivy v rozsahu, který je dán začleněním jednotlivých státních okresních archivů do příslušných státních oblastních archivů podle zvláštního zákona. Současně státní oblastní archivy započnou v uvedeném rozsahu plnit úkoly spojené s odpovědností za závazky České republiky související s tímto majetkem.

16. Okresní hygienické stanice, městské hygienické stanice v hlavním městě Praze, v městech Plzni a Brně a krajské hygienické stanice včetně Hygienické stanice hlavního města Prahy dnem 1. ledna 2003 zanikají. K tomuto datu zanikají i funkce okresních, městských a krajských hygieniků a funkce hygienika hlavního města Prahy.

17. Dnem nabytí účinnosti tohoto zákona příslušnost k hospodaření s majetkem České republiky, se kterým ke dni 31. prosince 2002 hospodařily okresní a krajské hygienické stanice (Hygienická stanice hlavního města Prahy) a který je potřebný k plnění úkolů v rámci působnosti správního úřadu uvedeného v písmenech a) až n), a veškerá práva a závazky, včetně práv a povinností z pracovněprávních vztahů technickohospodářských zaměstnanců, potřebných ke správě a údržbě tohoto majetku a plnění funkcí zaměstnavatele správním úřadem uvedeným v písmenech a) až n) a zaměstnanců vykonávajících státní zdravotní dozor, které měla ke dni 31. prosince 2002:

a)

Hygienická stanice hlavního města Prahy, přecházejí na Hygienickou stanici hlavního města Prahy se sídlem v Praze,

b)

Krajská hygienická stanice se sídlem v Praze a okresní hygienické stanice se sídlem v Benešově, Berouně, Kladně, Kolíně, Kutné Hoře, Mělníku, Mladé Boleslavi, Nymburku, Příbrami a Rakovníku, přecházejí na Krajskou hygienickou stanici Středočeského kraje se sídlem v Praze,

c)

Krajská hygienická stanice se sídlem v Českých Budějovicích a okresní hygienické stanice se sídlem v Českých Budějovicích, Českém Krumlově, Jindřichově Hradci, Písku, Prachaticích, Strakonících a Táboře, přecházejí na Krajskou hygienickou stanici Jihočeského kraje se sídlem v Českých Budějovicích,

d)

Krajská hygienická stanice se sídlem v Plzni a okresní hygienické stanice se sídlem v Domažlicích, Klatovech, Plzni, Rokycanech a Tachově, přecházejí na Krajskou hygienickou stanici Plzeňského kraje se sídlem v Plzni,

e)

Krajská hygienická stanice se sídlem v Karlových Varech a okresní hygienické stanice se sídlem v Chebu a Sokolově, přecházejí na Krajskou hygienickou stanici Karlovarského kraje se sídlem v Karlových Varech,

f)

Krajská hygienická stanice se sídlem v Ústí nad Labem a okresní hygienické stanice se sídlem v Ústí nad Labem, Děčíně, Chomutově, Litoměřicích, Lounech, Mostě a Teplicích, přecházejí na Krajskou

hygienickou stanicí Ústeckého kraje se sídlem v Ústí nad Labem,

g)

Krajská hygienická stanice se sídlem v Liberci a okresní hygienické stanice se sídlem v České Lípě, Jablonci nad Nisou a Semilech, přecházejí na Krajskou hygienickou stanicí Libereckého kraje se sídlem v Liberci,

h)

Krajská hygienická stanice se sídlem v Hradci Králové a okresní hygienické stanice se sídlem v Hradci Králové, Jičíně, Náchodě, Rychnově nad Kněžnou a Trutnově, přecházejí na Krajskou hygienickou stanicí Královéhradeckého kraje se sídlem v Hradci Králové,

i)

Krajská hygienická stanice se sídlem v Pardubicích a okresní hygienické stanice se sídlem v Chrudimi, Svitavách a Ústí nad Orlicí, přecházejí na Krajskou hygienickou stanicí Pardubického kraje se sídlem v Pardubicích,

j)

Krajská hygienická stanice se sídlem v Jihlavě a okresní hygienické stanice se sídlem v Havlíčkově Brodě, Pelhřimově, Třebíči a Žďáru nad Sázavou, přecházejí na Krajskou hygienickou stanicí kraje Vysočina se sídlem v Jihlavě,

k)

Krajská hygienická stanice se sídlem v Brně a okresní hygienické stanice se sídlem v Brně, Blansku, Břeclavi, Hodoníně, Vyškově a Znojmě, přecházejí na Krajskou hygienickou stanicí Jihomoravského kraje se sídlem v Brně,

l)

Krajská hygienická stanice se sídlem v Olomouci a okresní hygienické stanice se sídlem v Jeseníku, Prostějově, Přerově a Šumperku, přecházejí na Krajskou hygienickou stanicí Olomouckého kraje se sídlem v Olomouci,

m)

Krajská hygienická stanice se sídlem v Ostravě a okresní hygienické stanice se sídlem v Bruntále, Frýdku-Místku, Karvině, Novém Jičíně a Opavě, přecházejí na Krajskou hygienickou stanicí Moravskoslezského kraje se sídlem v Ostravě,

n)

Krajská hygienická stanice se sídlem ve Zlíně a okresní hygienické stanice se sídlem v Kroměříži, Uherském Hradišti a Vsetíně, přecházejí na Krajskou hygienickou stanicí Zlínského kraje se sídlem ve Zlíně.

18. Dnem nabytí účinnosti tohoto zákona příslušnost k hospodaření s majetkem České republiky, se kterým ke dni 31. prosince 2002 hospodařily Okresní hygienická stanice pro okres Praha-východ se sídlem v Praze a Okresní hygienická stanice pro okres Praha-západ se sídlem v Praze, a veškerá práva a závazky, včetně práv a povinností z pracovněprávních vztahů, které měla ke dni 31. prosince 2002 Okresní hygienická stanice pro okres Praha-východ a Okresní hygienická stanice pro okres Praha-západ, přecházejí na Ministerstvo zdravotnictví.

19. Dnem nabytí účinnosti tohoto zákona příslušnost k hospodaření s majetkem České republiky neuvedeným v bodech 16 a 17, se kterými ke dni 31. prosince 2002 hospodařily okresní a krajské hygienické stanice (Hygienická stanice hlavního města Prahy), a veškerá práva a závazky včetně práv a povinností z pracovněprávních vztahů ostatních zaměstnanců, neuvedených v bodech 16 a 17, které měla ke dni 31. prosince

2002:

a)

Hygienická stanice hlavního města Prahy, přecházejí na zdravotní ústav se sídlem v Praze,

b)

Krajská hygienická stanice se sídlem v Praze, okresní hygienické stanice se sídlem v Benešově, Berouně, Kladně, Kolíně, Kutné Hoře, Mělníku, Mladé Boleslavi, Nymburku, Příbrami a Rakovníku, přecházejí na zdravotní ústav se sídlem v Kolíně,

c)

Krajská hygienická stanice se sídlem v Českých Budějovicích a okresní hygienické stanice se sídlem v Českých Budějovicích, Českém Krumlově, Jindřichově Hradci, Písku, Prachaticích, Strakonících a Táboře, přecházejí na zdravotní ústav se sídlem v Českých Budějovicích,

d)

Krajská hygienická stanice se sídlem v Plzni, městská hygienická stanice se sídlem v Plzni a okresní hygienické stanice se sídlem v Domažlicích, Klatovech, Plzni, Rokycanech a Tachově, přecházejí na zdravotní ústav se sídlem v Plzni,

e)

Krajská hygienická stanice se sídlem v Karlových Varech a okresní hygienické stanice se sídlem v Chebu, Karlových Varech a Sokolově, přecházejí na zdravotní ústav se sídlem v Karlových Varech,

f)

Krajská hygienická stanice se sídlem v Ústí nad Labem a okresní hygienické stanice se sídlem v Ústí nad Labem, Děčíně, Chomutově, Litoměřicích, Lounech, Mostě a Teplicích, přecházejí na zdravotní ústav se sídlem v Ústí nad Labem,

g)

Krajská hygienická stanice se sídlem v Liberci a okresní hygienické stanice se sídlem v České Lípě, Jablonci nad Nisou, Liberci a Semilech, přecházejí na zdravotní ústav se sídlem v Liberci,

h)

Krajská hygienická stanice se sídlem v Hradci Králové a okresní hygienické stanice se sídlem v Hradci Králové, Jičíně, Náchodě, Rychnově nad Kněžnou a Trutnově, přecházejí na zdravotní ústav se sídlem v Hradci Králové,

i)

Krajská hygienická stanice se sídlem v Pardubicích a okresní hygienické stanice se sídlem v Chrudimi, Svitavách a Ústí nad Orlicí, přecházejí na zdravotní ústav se sídlem v Pardubicích,

j)

Krajská hygienická stanice se sídlem v Jihlavě a okresní hygienické stanice se sídlem v Havlíčkově Brodě, Pelhřimově, Třebíči a Žďáru nad Sázavou, přecházejí na zdravotní ústav se sídlem v Jihlavě,

k)

Krajská hygienická stanice se sídlem v Brně, Městská hygienická stanice se sídlem v Brně a okresní

hygienické stanice se sídlem v Brně, Blansku, Břeclavi, Hodoníně, Vyškově a Znojmě, přecházejí na zdravotní ústav se sídlem v Brně,

l)

Krajská hygienická stanice se sídlem v Olomouci a okresní hygienické stanice se sídlem v Jeseníku, Prostějově, Přerově a Šumperku, přecházejí na zdravotní ústav se sídlem v Olomouci,

m)

Krajská hygienická stanice se sídlem v Ostravě a okresní hygienické stanice se sídlem v Bruntále, Frýdku-Místku, Karviné, Novém Jičíně a Opavě, přecházejí na zdravotní ústav se sídlem v Ostravě,

n)

Krajská hygienická stanice se sídlem ve Zlíně a okresní hygienické stanice se sídlem v Kroměříži, Uherském Hradišti a Vsetíně, přecházejí na zdravotní ústav se sídlem ve Zlíně.

20. Pokud jde o majetek České republiky, který užívaly ke dni 31. prosince 2002 městské hygienické stanice se sídlem v hlavním městě Praze, v Plzni a v Brně, mění se příslušnost hospodaření s ním takto:

a)

jde-li o majetek potřebný k plnění úkolů v rámci působnosti správního úřadu uvedeného v bodech 1 až 3 užívaný ke dni 31. prosince 2002:

1.

Městskou hygienickou stanicí se sídlem v hlavním městě Praze, přísluší dnem účinnosti tohoto zákona hospodaření s ním Hygienické stanici hlavního města Prahy se sídlem v Praze,

2.

Městskou hygienickou stanicí se sídlem v Plzni, přísluší dnem účinnosti tohoto zákona hospodaření s ním Krajské hygienické stanici Plzeňského kraje se sídlem v Plzni,

3.

Městskou hygienickou stanicí se sídlem v Brně, přísluší dnem účinnosti tohoto zákona hospodaření s ním Krajské hygienické stanici Jihomoravského kraje se sídlem v Brně;

b)

jde-li o majetek neuvedený v písmenu a) užívaný ke dni 31. prosince 2002:

1.

Městskou hygienickou stanicí se sídlem v hlavním městě Praze, přísluší hospodaření s ním zdravotnímu ústavu se sídlem v Praze,

2.

Městskou hygienickou stanicí se sídlem v Plzni, přísluší hospodaření s ním zdravotnímu ústavu se sídlem v Plzni,

3.

Městskou hygienickou stanicí se sídlem v Brně, přísluší hospodaření s ním zdravotnímu ústavu se sídlem v Brně;

c)

dnem účinnosti tohoto zákona práva a povinnosti z pracovněprávních vztahů technicko-hospodářských zaměstnanců potřebných ke správě a údržbě tohoto majetku a plnění funkcí zaměstnavatele správním úřadem uvedeným v písmenu a) bodech 1 až 3 a zaměstnanců vykonávajících státní zdravotní dozor, které měla k tomuto dni:

1. Městská hygienická stanice hlavního města Prahy, přecházejí na Hygienickou stanici hlavního města Prahy se sídlem v Praze,
2. Městská hygienická stanice se sídlem v Plzni, přecházejí na Krajskou hygienickou stanici Plzeňského kraje se sídlem v Plzni,
3. Městská hygienická stanice se sídlem v Brně, přecházejí na Krajskou hygienickou stanici Jihomoravského kraje se sídlem v Brně;

d)

dnem účinnosti tohoto zákona práva a povinnosti z pracovněprávních vztahů zaměstnanců neuvedených v písmenu c), které měla k tomuto dni:

1. Městská hygienická stanice hlavního města Prahy, přecházejí na zdravotní ústav se sídlem v Praze,
2. Městská hygienická stanice se sídlem v Plzni, přecházejí na zdravotní ústav se sídlem v Plzni,
3. Městská hygienická stanice se sídlem v Brně, přecházejí na zdravotní ústav se sídlem v Brně.

21. Věci, které jsou majetkem České republiky, práva České republiky a jiné majetkové hodnoty, jakož i závazky České republiky uvedené v bodech 17 až 20 nepřecházejí ve smyslu zvláštního zákona z majetku České republiky do vlastnictví krajů ani obcí.

22. Poměrná část prostředků fondu kulturních a sociálních potřeb vedených okresními úřady pro pracovníky okresních úřadů zařazené do předškolních zařízení, škol a školských zařízení přechází dnem 1. ledna 2003 na tyto předškolní zařízení, školy a školská zařízení zřízené jako příspěvkové organizace.2)

2)

§ 24 odst. 4 zákona č. 564/1990 Sb., o státní správě a samosprávě ve školství, ve znění zákona č. 284/2002 Sb.

ČÁST STO OSMNÁCTÁ

PŘECHODNÁ USTANOVENÍ

Čl. CXVIII

1. Správní řízení zahájena okresním úřadem a pověřeným obecním úřadem přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a před tímto dnem pravomocně neskončená dokončí orgány územních samosprávních celků podle toho, na které územní samosprávné celky působnosti okresních úřadů a pověřených obecních úřadů podle tohoto zákona přešly.

2. Lhůty pro vydání správních rozhodnutí se orgánům uvedeným v bodě 1 prodlužují o 30 dnů.

3. Výkon rozhodnutí zahájený okresním úřadem nebo výkon rozhodnutí, který bude možné zahájit až po nabytí

účinnosti tohoto zákona, provedou územní samosprávné celky podle toho, na které územní samosprávné celky působnosti okresních úřadů podle tohoto zákona přešly. Výnosy z takto provedených výkonů rozhodnutí jsou příjmem územních samosprávných celků, které výkon rozhodnutí provedly.

4. V řízeních o odvolání proti rozhodnutím okresních a městských hygieniků, která ke dni účinnosti tohoto zákona nebyla ukončena krajskými hygieniky (hygienikem hlavního města Prahy), pokračuje příslušná krajská hygienická stanice (Hygienická stanice hlavního města Prahy), v řízeních o odvolání proti rozhodnutí krajských hygieniků (hygienika hlavního města Prahy), která ke dni účinnosti tohoto zákona nebyla ukončena, pokračuje Ministerstvo zdravotnictví.

5. V řízeních, která ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona nebyla ukončena okresními a městskými hygieniky a krajskými hygieniky (hygienikem hlavního města Prahy), s výjimkou řízení podle bodu 4, pokračují místně příslušné krajské hygienické stanice (Hygienická stanice hlavního města Prahy).

6. Okresní úřady provedou skartační řízení u všech písemností, jimž ke dni 31. prosince 2002 projde skartační lhůta.

7. Obecní úřady obcí s rozšířenou působností v sídlech dosavadních okresních úřadů a obecní úřady obcí s rozšířenou působností Černošice, Brandýs nad Labem-Stará Boleslav, Nýřany, Přeštice a Šlapanice převezmou do své péče spisovny okresních úřadů.

8. Pověřené obecní úřady provedou spisovou rozlukou u agend, které budou od 1. ledna 2003 vykonávat obecní úřady obcí s rozšířenou působností.

9. Ministerstvo vnitřní věci stanoví vyhláškou postupy při provádění spisové rozluky v souvislosti s ukončením činnosti okresních úřadů a náležitosti spisové evidence při provádění spisové rozluky.

ČÁST STO DEVATENÁCTÁ

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Čl. CXIX

1. Pokud zvláštní zákon stanoví působnost okresního úřadu nebo okresního národního výboru a tato působnost nebyla tímto nebo zvláštním zákonem převedena na územní samosprávné celky, vykonává tuto působnost obecní úřad obce s rozšířenou působností jako výkon přenesené působnosti.

2. Pokud okresní úřad vykonával činnosti, které mu nebyly stanoveny obecně závazným právním předpisem, přechází tyto činnosti na obecní úřad obce s rozšířenou působností jako výkon přenesené působnosti.

3. Pokud zvláštní zákon stanoví působnost orgánu, který zanikl, a nejedná se o případy uvedené v bodě 1, a tato působnost nebyla přenesena na jiný orgán, je věcně příslušný ústřední správní úřad, do jehož působnosti rozhodovaná věc náleží, popřípadě ústřední správní úřad, jehož obor působnosti je rozhodované věci nejbližší.

Čl. II zákona č. 218/2005 Sb.

Čl. II

Přechodná ustanovení

1. Příspěvek při péči o osobu blízkou nebo jinou osobu, který náleží ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona občanovi uvedenému v § 80 a 81 zákona č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, bude zvýšen bez žádosti podle § 84 zákona č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

2. Nárok na příspěvek a jeho výši v řízení, které nebylo pravomocně ukončeno do nabytí účinnosti tohoto zákona, se posoudí za období před nabytím účinnosti tohoto zákona podle zákona č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

Čl. II zákona č. 47/2006 Sb.

Čl. II

Přechodná ustanovení

1. Řízení o dávku u žadatelů uvedených v § 103a zákona č. 100/1988 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, zahájená a pravomocně neukončená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle dosavadní právní úpravy, je-li to pro uvedeného žadatele výhodnější.

2. Do doby hodnocené podle § 103 a 103a zákona č. 100/1988 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se započítá i doba získaná přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, nejdříve počínaje dnem 1. května 2004.

3. Příslušný orgán je oprávněn posoudit, zda je osoba, které byly dávky přiznány přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, neodůvodnitelnou zátěží systému podle § 103a odst. 7 zákona č. 100/1988 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, obdobně.

Čl. II zákona č. 109/2006 Sb.

Čl. II

Přechodná ustanovení

1. Řízení o zvýšení důchodu pro bezmocnost zahájená a pravomocně neskončená přede dnem 1. ledna 2007 se dokončí podle dosavadních právních předpisů.

2. Řízení o příspěvku při péči o blízkou nebo jinou osobu zahájená a pravomocně neskončená přede dnem 1. ledna 2007 se dokončí podle dosavadních právních předpisů.

3. Na řízení o žádosti o zvýšení důchodu pro bezmocnost nebo o úpravu dosavadní částky zvýšení důchodu pro bezmocnost za dobu před 1. lednem 2007 na základě žádosti uplatněné po 31. prosinci 2006 se vztahují dosavadní právní předpisy.

4. Zvýšení důchodu pro bezmocnost náleží naposledy při splátce důchodu splatné v prosinci 2006.

5. Nárok na příspěvek při péči o blízkou nebo jinou osobu zaniká v kalendářním měsíci, v němž byl přiznán příspěvek na péči podle zákona o sociálních službách osobě, o kterou příjemce příspěvku při péči o blízkou nebo

jinou osobu pečoval, nejpozději však dnem 31. prosince 2008.

6. Česká správa sociálního zabezpečení předá prostřednictvím okresních správ sociálního zabezpečení ke dni 1. ledna 2007 příslušným obecním úřadům obcí s rozšířenou působností seznam osob, kterým ke dni 31. prosince 2006 náleželo zvýšení důchodu pro bezmocnost; seznamy těchto osob předají ke dni 1. ledna 2007 příslušným obecním úřadům obcí s rozšířenou působností rovněž Ministerstvo vnitra, Ministerstvo spravedlnosti a Ministerstvo obrany v oborech své působnosti.

7. Obecní úřady obcí s rozšířenou působností oznámí příslušným pověřeným obecním úřadům zahájení řízení o příspěvku na péči v případech, kdy z důvodu péče o osobu, která žádá o příspěvek na péči, je poskytován příspěvek při péči o blízkou nebo jinou osobu.

a